

8.
Špicar Jaka

Kralj Matjaž. Alegorična pravljica igra. –
[1911] - uprizorjena

1. Predigra. – 21 str.
2. Glavna igra. I dejanje. – 28 str.
3. Glavna igra. II dejanje. – 28 str.
4. Glavna igra. III dejanje. – 27 str.
5. Glavna igra. III dejanje. Poigra. – 25 str.

ID = 10906420

8

Kralj Mohač

8/4. 909

GLEDALIŠKO DRUŠTVO
= NA =
JESENICAH. 29/II

Kralj Matjaž

Predigra

Alegorija

Osebe predigne

- Opoda, visoka postava v rdečem kostumu z ruzjico v roki.
- Zemlja, črnen kostum.
- Greca, rudi kostum.
- Pravica, bel, kostum.
- Garoban, rujan kostum, v podobi grških pastirjev.
- Bes, rudi grški kostum.
- Kres, bel kostum grških ^{z frgiško kapico} pol bogovor z bakljo.
- Kralj italij, bela tunika z rudi in plavi in dolga bela breča in krona, kraljica med
- Fojaki, z ruzinjem oblečen in rudi in plavi ^{stari Longobardi} kraljica med
- Duhovi, v različnem z kostumom.
- Skrajje znani gorški duhovi.
- Genij spanja, mladec z vrčev pestka kraljica na troni in stem utpava.

1
osoda: Sklicala sem zbor duhov, da tvorjam
račun za vsa dela na zemlji. Mnogobrojna
mitorbe zemljanov, njihje k in stolk, koterega
je sklicinil Bes, klic je pomislevanje ~~na vsi~~
~~in po mislevanje~~. Zemlja se lovidla
mitozinje; vse bratske veri ~~na zemlji~~ se
vstrogane in potepane; nor vse
imicijoci duh se je pojavil; in proti
vsa dasedanja prava, vastrogati in ugoroliti.

retane!

Predigra

Kororana duboo

(Vanua vadi na puestole, obzrni duboo: Teia, Pevia, Gashvan
Bes o ovesdju Zemlja in Kes o ovasdju poleg so se langi
duboo.)

(Ko je med gretbo doigne zrtor, pride iz ovasdju Zemlja in
je poklanja Osodi, ki sedi na puestole.)

Osoda,

Zemlja: Kovoli mi prosijo (mogocna vlada,
rica in uslisi jo.)

Osoda: Govori Zemlja!

Zemlja: Na površju mojega krajevca biva
narod, nekdoj mogocen in močan.
Toda po vednih bojih, ~~popri jezicih~~
trdem delu,

Bes in zeleni temni moči slabel.

Bes: Hahaha ha! Neveden, surins tra.

Zemlja: A vzlic ~~tr~~ slabelosti ^{in uslosti}
priladnikov tega skupne narodne
msci in malega stevila upgovil

†
je branil svoje svetinje, bojeval se za svoje
pravice Matere je se od pamti velika posedoval,
a brati njegovim rošedje. zuni dali so ta
narod, hoteli so ga ^{na veliki pravice} nas trgati in podjarovati.
Si j edenkrat je zbral vse svoje moči, vdirgnil
se proti sovražnikom, bojeval se kralva, II

privadnikov je branil ta narod soje +
~~poslednj, njemu picev sonagne narode~~
~~partinapadom skupnega sovražnika,~~

D ~~Preca~~ nu tudi to pot ni bila mila.

Preca: (vobne strani)

Zemlja: Le mala peštica hebrisk barilcev se
je rešila s svojimi kraljem gotove
smrti in ne najde redaj redaj
nikjer zavetja.

Bes: (stopi naprej) Kaj hočeš s temi? Pa' pogine!

Osoda: (za sebo pogleda in dvigne volto.)

Bes: (stopi nazaj) Bodi!

Zemlja: ~~Preca~~ Osoda, ~~oboro~~ hebrisk junaški in
oboroženi, da jih ne konča sovražnikova pet.

Osoda: ~~Še~~ Precaem si pohvalo Zemlja, da bolibo
skibiš za prebivalce ~~vojnega~~ kraljeva.

Govori Saraj, kdo je prvi kralj?

Zemlja: Kralj heber in pogumen, da se pot

F
proti sovražnikom veletili.

osoda; Bes tvoja sodba mi merodežna. Tvoj
namen je uničevati in podjarmljati vse
in vsacega kar se vodi v tvoj prilog.
Soda jaz, iz tujam ~~pa~~ iz tvojih kreppljen
to črtar ..

enacega

nihdat videl ni ~~sa~~. Narod ga
blice: Kralj haljaz.

Bes: Hahaha, haljaz, ~~si~~ ^{tonemogl.} Kralj haljaz!

Osoda: Kaj ves o njemu Bes: Goari!

Bes: (stopi magico - ppucci) Kralj haljaz ni
junak in ni vreden, da nisi kraljovski
mec. ^{ipucite} Speljal je svoj narod ^{upjalga} v propad,
~~ta~~ da je cel nepraviljen v boj. ^F Hjer
je našlo kisce in kisce ^{junak} smrt.
Krepnel je po slavi, prodajniki je ko-
tel ~~se~~ svet, samo da postane najime.
nitnejši ^{vlada} ~~na~~ ~~uneljivni~~ ~~stos~~
zemlje. Kralj nam pravi njih duha je, da
~~skeneje~~ stogo hozen hi naj zadene tega
rebrinca slavnega ~~lepuca~~

Osoda: Bes ~~ki~~ ~~prodi~~ ~~prebudo~~ ~~si~~ ~~gleda~~ ~~vedno~~
~~je~~ ~~unicevat~~ ~~in~~ ~~prodajnik~~ ~~stos~~ ~~in~~ ~~iducega~~.
~~Erno~~ ~~in~~ ~~vneta~~ ~~vas~~ ~~z~~ ~~blatani~~ ~~nie~~ ~~has~~
~~Tade~~ ~~jar~~ ~~vetoga~~ ~~in~~ ~~trojic~~ ~~knep~~ ~~les~~, ~~ku~~
~~ni~~ ~~in~~ ~~bojega~~ ~~haljestra~~
~~vo~~ ~~eter~~.

~~Imanentemittel~~

Bes: Nispeu, pramuljen možoina Osoła. Tpešy
prečo, zahaj mi ni bita mila - - -

Sreča: Ne vali na me kiivde, Bes! Jaz imam
prasto pot! Ni je moči, ki bi mi zepove-
dovala, komu naj bom naklanjena, ni
ga sodnika, ki bi imel pravico od mene
zahtevati odgovor za moja dejanja in
nehanja. Delam posredno. "Danes
hodim po palačah juhi po brenih
bojstih, udaj ugodim želji dobrih,
drugič prepisujem dela slabih, kajti
pred mojimi očmi so mi sodniki. Tedi
imam duh, da ni umrljivega bitja na zemlji,
da ga ne bi bilo bi obiskala svoj cubek
v hvali globi življenja in zapravici.
~~Sreča da se si sista~~ ^{in li th} ^{metrov}, ki jim brani
spoznavati prečo!

Bes: Jaz? Hahahaha! Brani jih, alla imas
dovol' cile moči!

7
Preca: Sicer pa si mi zašlo zadrujehab poluce
nad glavod pomejenega naroda!
Se žive njegovi junaki in hočem,
da žive naprej - - -

Bes: Prav, prav naj žive! Vrednem
skoku pred sovražnikom, naj
žive ~~naprej~~ in bolj bodo srečni
nego če jih vzame skovana
o svoje narode!

Zemlja: (Bem) Sovražnik elovčtra, tudi ~~to~~
~~zadruje begen!~~ ti boš premagan!

Bes: Hahaha! ~~to begen!~~ ^{Jar! Mikdar!} (u pozivne)

Preca: Slušaj me mogčina brada! Resje! Bnem
bila mila tema narodu nikolav; in
mislila sem, da je mal in brez moči
življenja, podprla sem bolj njegovega
sovražnika, kar mi ni žal! A
zvesta hočem biti stari naši postavi

8

in obiskati ljudi ta narod ^{to} ~~in~~ ga
povzdigniti nad druge, toda čas
je ni. Zemljani se bore za brez-
posrebnost slave, zahtevajo za mala
dela zlate, ki jih ni duhovi ne
moremo dati, zato je pa ljudi časih
misljiva, in čivivi po padavi
znanje. Bes ~~ki je pravih~~ pogoj.
~~it~~, je kralj pomoznik kralja kralja
in nek njegovih podložnikov.

Opoda: Zakej?

Sreča: ~~ta~~ v tem narodu ni kinarstva
ni ~~zave~~ zavisti ni prolosti in
srečljivstva, ~~ta~~ lastnosti nima,
~~ta~~ bi spadla Besu in njegovim
duhovom. (stori nazaj)

Opoda: Sreča, ti si pač izpremenljiva, to
boja rečna je lastnost od obeh ~~del~~

Pravica: (ki je stala popluskoma zadoj, ju parigo
a perno in tretim barabom približe)

Koošli mi megosina Oroda, da tudi
jaz ~~gorim~~ porcu meneuje roje!

Oroda: Pravica, slušam te!

Pravica: Kar šlje tisc lež številka, večnosti
~~vedno~~ ednaka, um vedno sama,
ki gorim za ^{roje} svoje prav. Ki ga
med neumrljivimi duhosi, ki
bi mi pritrdil, večina pa me
zasmehuje, blati in moja dela
ovira. Med neumrljivimi zemljani
jih je veliko, ki pa meni hrepe-
ne, a je več jih je, ki se me
boje. Le tam nastopim, kjer se
mi hči vse vel žalosti, a ne jaz
sama, ampak psovajina moja
podoba. Tada sem zglic nuni udarcev!

kar sem jih pustela in neizprova,
če imam svoboden glas, a ti prava,
meni neprijazna, ti si - kruta.

Tri duhovi: (v strahu zganajo)

Osoda: Zopet kruta!?! Ti pa ~~na kraljico~~ ^{omaga}
~~drugačnega jezika za mra!~~

Pravica: Ha, kruta! ~~in se bledim, kruta!~~
Mojemu zemljani te spleh drugče ne na-
zivajo. Slisela sem že klic iz obu-
panih nos: „O kruta osoda, heho
nas kaznuješ, hje si pravica?“
Nihdar se je nikom bala niti prosila,
a danes, ko vidim, heho nečuvno
pustiš vladati kiroci prsim provic.

Duhovi: (v začudenem pogledu) ~~primoš trajo~~

Pravica: (pohlehuje) Sem me je ~~klekati in pod~~
~~trajni prestolov~~ ^{trajni} ~~trajni~~ ^{trajni} traja budi! Prsim te magocna
vladarica obrani zatirani narod,

skazi je milostljiva in preleti njegove,
 mi kralju varno zovetje, da ne
 izginejo iz zemlje junaki, ki so predmi
 preskars. ~~trajajo usni čaja, Pibdor~~
~~resla se učos.~~

Osvda: Če pravi pravica, gotovo ji pošinja
 utemeljena in hočem - - -

Bes: (u pishoje med rajem skator o ozadju) Osvda
 ne budi premecha, ne staj se onemisti!
 Smrb, chatjazu, smrb ~~smrb~~ ^{slavoplepnerens}

Osvda: (Bes-u) kolči! Ni več čas, da slušam
 samo tebe, dosti si mi že prevar
 povaročil. ~~Videti kricca~~ Slušati hočem
 menenja ~~Druge~~ duhov, revnati po tem, kar
 mi svetujejo. Zemlja, pravica in Sveta
 želi, da narval ohrenim in dam zovetje
 njegovim junakom, Bes zahteva, da
~~suvst~~ zbrisemo z zemlje zadnje
 sledore, ki označujejo, da je nekdaj

živeti ta pod. Kdor ljubi pravico in
je zemlji naklonjen ^{ta} in dreče želi, naj
pristopi k njim in pokaže, da je
za njihovo prošnjo zvečen. Kdor ne / naj
pristopi k Besovim bratcem.

|| Prva, druga, tretja godba. Duhovi se zveče
lahko da stoji oči za pravico poleg katere stojiti
dreča in zemlja, Bes na drugi strani med
škoti ram ||:

|| Ko se vder razsvetlji, je skupina: v medina
prestolu Ooda, na prvi strani Pravica z
drugimi duhovi, na drugi strani Bes s
škoti ||: Godba preveha : ||.

Ooda: (pogleda na skupino) Prepričan sem,
da so duhovi ^{to} sodili ugodno za kralja
ketjaja in njegove junake. (taka godba
ki narasča) Tled tega izrečem sodbo:
Kralj ketjaz, naj živi! (Rudena svetloba,

svetba: močan skard, polen utone)

Duhovi: (ki stojijo v Pravico u polonijo)

Oroda: (Pesu) Ka pa ne bodeš ti brez hazni, si ozameu krodelo trojih škretov, ti naj pluzijo kralju hatjažu!

Bes: Oroda, ~~ne moreš prigrizati~~ ^{tudi brez njih, s prebranjem bož!}

Oroda: kolči! Lato ti pa tudi dam ma, rivo hoditi po zemlji in delati po svoji volji. Kralja z junaki obrarujim, ~~si pa lahko med tem, ko u bo na, hajajit pod mojine varstvoam opus, ksis vse njegove kregistoo in iztrebis, ru njegove prodanike~~ ^{pluzi, nas!}

Duhovi: Oroda, ~~ne moreš, Oroda~~!

Oroda: Kirujte! Slušajte dalje! Tudi vam duhovi, ki ste neklonjeni hatjažu in njegovemu narodu, dam svobodo: Na zemlji žive ptice, srake, ki so ~~sv.~~

antone,

oblasti

~~svetih~~ Besa. Izvolite između sebe
 tuzga, ki lahko uniči ve smeyjive
 ptice; nis ce bo izvoljeni preje izbebil
 iz zemlje Besove ptice, nego Bes z
~~sveti zvojicami~~ kraljaju prodložiti
 narod; potem naj bo kralj naj
 moćnejši kralj na zemlji in
 njegovo kraljestvo naj bo tako, da
 nikdar ne bo pogreselo, soluca.
~~in zmiraj originala veslje in radost~~
 Izmed duhov stoji Kres!

Kres: Jaz se vam poučim duhovi, jaz
 se grem meriti z Besom!

Duhovi: Ti?

Kres: Ja, ~~pravda~~, izvolite mene, dobro ~~na~~
^{vam} preim nologo.

Specia: Zaupajmo mu, jaz mu pomagam!

Duhovi: Bodi Sracij, Kres naj se bojuje z

Besovi!

Bes: (zaničljivo) Ta neje re bojuje z mano?
 Spem me je, in sudi vas ~~lahko~~
 da ^{nimate} ~~nimate~~ ^{si, da ne} ~~si, da ne~~ ~~bolšega.~~ ~~A zoprnarosite~~
 ~~se, da ne~~ ~~maščujem~~ (re med granau
 in primeru godbo pogrebu)

Kres: (stopi med Oroda) Prosim te Broda
 mila, dovolj mi vstop prosod
 na zemlji in v nadnaravnih
 hrenih naših, da mi bo lažje
 vsreči želji dobrih duhov in
 izvevati težko nlogo.

Oroda: Dovolim! (klice) Garobran!

Garobran: (stopi med njo) Televa?

Oroda: V svojem kraljestvu skriv kralja
 katjaza in njegove junake. V
 svojih gorah si kralj, a katjazu
 mneš biti pabren. Besovi

Spomenika: pri odjetem zarboju! Kraljini za stolom,
kamen je pred Grahnam sede presjedat,
Sovec shalneti ostro z obdane od
zadej.

šestje naj bodo broji sluzabniki
 in ravniki gara. Njih poklic ni
 več služiti temnim mošcu,
 ampak stražiti gorske zaklade.
 Ko skrivaj junake v roljino naj
 genij spouja razproste krila nad
 njimi, ko zmaga pa kres, tedaj
~~zbuja k močnem zavljenju~~
~~nič kaj jim kaj daš zapelj pravitelj.~~

Goobran: u poklani, šestje u nne priduzija
 1 služal sem ubase frje
je rade v preselj k miži, šestje p

~~Ala Zastor.~~
IPamenta Spemenda III

// Odu u spurseni v gubro roljino z xbratan
rod zasej. Spredaj kamneta miža z kam natan
narlanjicem in črti nizkimi kamnatimi
stolci /:

/ Pri miži sedi Goobran upob na gabo rešino,
ohrog njeza na blok šestje s rešivreni pri

uhodu jedi skratje z veliko pulico in svetilko.

Garobran: Pod mojo oblastjo ste, skratje in svet, vam mora biti moj ukaz. Dolo, ceno je vel usode, da dobi v tej jami, od nekodaj mojemu bivaliscu zavetje krafj skafjaz. Rad mu prepustim ta prostor, ker vem, da je poseben pocitka, kajti hude boje je prestal. Vasã dolznost pa bo, da skrbno skrajite to uhod in ga ne izdaste zanjansom. Pojdite pogledat tudi veckrat na zemljo in kadar ne zapazite tam nobene prake vec, pridite povedat. Obljubite mi, da boretate to stvariti.

Skratje: Obljubimo!

Kres: (nazlo stopi) Pozdravljen Garobran! Prinasam vest, da prihaja krafj takoj za mano. Sedem in nasel ga z

njegovimi vojaski upchanega ležečega na
kleh pod hrastu staro lipu. Tožko je
zapustil da njemu tako ljub kraj; a
prisegel je pred volhodam, da u rane
pod lipu nazaj; hjer zbere zopet
soje junake in gre s novu s boj
za sojo domovinu.

Grobran: (vstane) Kvala ti za spuscilo

// Ladej u rane popob in kraj //

Kres: Sedaj prihajajo!

// Skretje so vidali in naprevijo spalin //

// Vojaki prineso ranjenega klatjaja, ki
dizi roko na levi strani nos, obleto
ima keravo //

Kres: (ugledovi jih) Kaj se je zgodilo? Ali je
mrtov?

Vojak: (nemo zanika)

Grobran: Polocite ga na stol

Vojaki: (ga polože na stal in nemo stane obroz sebe.)

Pri šmah: (pristopi) Ker vem, da ti je uganka Kres, ni tudi tebi Garobran, kaj u je zgodilo, dovoliti mi, da povem — :
Stal sem pred rotilino in videl pri-
hajato kralja s spremstvom. Ko u vse približajo, rzhlikne kralj in pade na tla. Zadela ga je pušica! Med tem ko u vojaki obupani svetopisti kralja, sem mu jo izmural iz pas — tu je!
(poda pušico Kresu) (Tiba godba, ki potuje glumija)

Kres: (nehaj časa gleda) O zloba to je Besovo delo! (Zagumi! Vozadju u približe)

Bes: Da, da, moje delo, pomisni junak!

Garobran: O osvoda magičuj ga!

// hočian gram, pimema godba, žarica podira
luc, ki postane potem bela, in sezevek

Gaje prej z zeleno luč; razsvetljeva rožnati:
šček tam zgine Bes; (Godba utihne)

haljaj: (spuzgleda) Kje sem? Kje sem?

Kojstki: (h njemu) On živi, on živi!

Grobom: Ne vohasi se poznamni kralj. Sedaj
si pod mojim zavetjem! Odpri se
od premnovega dela! (ščekam) Gopite
bližje! Ta je sedaj vaš gospodar. Po-
klonite se mu.

Škratje: (pihite mi se poklonijo haljajju)

Dunji škrat: (ko so vstali) Glej Grobom, vsela
je pod kamnatim stolom lepa
roža, roud tam, kamno je kamila
khaljeva hri.

Kres: To je ^{roža} roža pomoci, hi ~~je~~ ^{je} je pustila
vzrosti Opela, da ozdravi kralja ha-
ljaja. Ta roža naj cvete naprej v
znak, da Bes šček nima moči.

* *ijzende Goudkna in pletter*

Kako presno mi pa bo dana prava
^{zmed} ~~umrljivosti~~ prilika, da pride po
 rožo in si žno spomine v sleherni
 sliski. Za prv uhganu rožo naj so
 reklije druga z ednabo mojih. Tebi
 pa, hralj, danu presico: predeli omu,
 jeno cvetko bistenu, ki ga misliš
 najmednejšega med umrljivimi sinovi
 zemlje. ~ Zdaj greu! Blagor ti
 hralj chatjaz sakraf, ko me zopet
 vidis! (odide) (Godba igra piano, oder
u stenu, vsjki polezijo po sleh, Guobrau
ode k chatjazovim rigan, skratje k ubodu,
^{redigo,}
~~nesaj jih~~ odide. Za stolom chatjazovim
u pilaze gerij spanja ^{modre} u modrih lici mi
zape. Ri ko u napravi skupina
zastu potasi pade

Spodaj evanjelje

Spkala se razsvetly in odpre
Iz votline, prihaja Grolman
in skratje; nchuteni se vredejo in voplene
na stela. metaj se jiji vstrani v gost.
Grolman.

Vi skratje mojega kraljstva
zvesti sluge.

Msada vas je ztrgala pmenwi
Besu

In pabelila slušly castno -

Vi stazilb kerte pot: ki vod:

- v nepradorne naše kaje.

Ker zeli Msada; da poine kraj:

Imak Matjar, si trine svoje

Cude,

Ter zaceli novo svojega naroda,

In da ~~zborov~~ z lere

Kudelo silno; proti sovražu v boj:
I škratje v zboril:

Mi planjamo se volji troji
In vstajem, vstajem.

za odrom se čujejo klavi škrata hi
lej hej, hop, hop, primitivizem na od
Gosti v snop (martopij)

Tam dirja Bes
Pred njim pa bes!

Zapol sem mi pot,
In zvalil ga do znotraj travka.
In našel sem pisico (pakare pisico)

Ki zaokretno je izbelil
Bes na travja! In -
Ker vozila sta škrato Matjazi;

Raste svetla
Temnordca

Spol na tujje,

da odvra

Rudoredno pas' rojst.

Gorobran, varino/

Ta roža, nedosegna bo zemljanom -
Le kor v porebni Mreposti.

Veliki seli, na Mersni veies

V gotovini, porleku in loti,

Matjara Matja; Jeleren bo,

Dobri bo roža v dar.

Z rožo pa se mi delilo bo bogatstvo

² Dvojno ² ³ ⁴ ¹ ²
muri, glev in cart. (Draajc' nove)

Tada v trenotku; bo prelomi

Jedem danih mi utovor;

Roža rvene; in rujo made vse v prah.

v dužari se čuje glas Mresa.

Slaj! Slaj! Gorobran!

Grobovan

Kaj je to? To glas je presa.

Ali strah je brž na plan.

Od nesrte odornite

Nepravdni voh, skalan.

~ Strah je odhite!

Pres nastopi, z belkjo vohi:

vdre od nje poe
strani sithu
noswellji!

Poriharjen Grobovan!

Asodu, našu vlovavico.

Daje novih ti ukarov!

— Kralj Matjaz, in njega vojvodka

Na jzovetja najde v kraljestvu Trojmu.

~ Zberi tramo in vvedi ga v troj. dom.

Tam naj'cilla v spanjca, hrovich dri

Dokler ne vrase brada mi

Devetkrat okol mire klamemte,

In na Dun napori zadnji
Nuj se zemlja sprese v preki:
Da vedel svet bo; zdaj ustaja
Kralj; in v njih Slovecov vod.

1 Skratzi obstopili so Gvolbran / Slitta.
Lestva

L

Krstjilafog

Garna igra

I deji

Karol Florian, Kranj.

1
GLEDALIŠKO DRUŠTVO

== NA ==

JESENICAH 29/VI

Kralj Matjaz

Glavna igra

Orebe:

6	Tovž, slepec		Kralj kralj	
18	Zamezek	}	Gambrau	
19	Tonček		Bes	
20	Jelca	}	Kres	
21	~~delica~~		}	Škralje
22	Mička			
1	Trodina, kmet, pšopuh.			
2	Grile, " (omejen)			
3	Zeliščar, kociar			
7	Režiba, Trodina varočanka			
8	Vnabr, njen gubček			
4	Meta, Zeliščarova žena			
5	Šteha, njen sin.			
9	Lernart, Trodina kmet			
14	Barbka	}	10 Simen	
15	Lizka		11 Jože	
16	Katica		12 Viban	
17	Roza		13 France	
			fantje,	

I. Ljajnje

Na rasi, *Nadeini Fedosova lišca* #

Pred hišo na hlopijadi stani slepi Terž, obroč njegov
stenci.

1. prizor.

Terž: No pliscički, udaj me v rami, poudal je dobiti sto
bodevno murati drva.

Anica: Povejte plisc, kaj je bilo potem, ko je vodni
moj plisal z lepe kusiško.

Chenci: Povejte, povejte!

Terž: J, saj me v rami je kolikokrat presel. Plisal
in plisal je z njim tako dolgo, da je že
popolnoma preumogla in potem jo je
vlekel s seboj in v Drevce.

Jancsek: Kaj ne plisc, tam doli pod skalo.

Tonček: Nisi stara mati po pravili, da zato
tam kako voda pumir - -

~~skicirani~~ F

znaneje, rodjalo

Štirci: In pa s saboj v globčino vzame,
kajne ptice!

Tevoj: Ta, da za to!

Jakec: (ki je ital, v ozadju piletih v opredelji) Ptice tu
imate kos kruha v pivovini nasleim. Kati
so mi ga dali za malco. A če poroste
pravljico v kraljju chatjaju, za danj prav.

Štirci: Ta, da, o kraljju chatjaju!

Tevoj: Kober diček je Jakec! Tudi brez tega je
vam poram,

Jakec: ~~(in da kos)~~ In imate ptice!

Tevoj: Hvala, ^{ki Jakec} tudi ~~stari~~ kralj Gubi manjci,
hvala!

Janesek: Sedimo in poslušajmo!

Štirci: Poslušajmo!

Anice: Tako lepa je pripovedka v kraljju chatjaju

Štirci: Najlepša od vseh je ta!

Tonček: Mis klepetulje, da bodo ptice mogle!

začeti.

Terzj. E, dobri ste slocci, dobri in red vas imam,
zato vam poremi.

Pred davnimi, davnimi časi je živel kralj
kraljč. Na govorilskem polju so ga naši
medniki postavili za kralja nem ljudem.
Bil je jako dober, usmiljen in pravičen. No,
beneda ubrgega ni bilo kakrat, v neki noči,
zori seželi, kajti pustil je krotati semu
pehine.

Jakec: Take, kajne, kakor jih imajo naši ptice, ka-
dar pridejo z Trungja, Truta.

Anice: Ali imajo naši ptice pehine?

Jakec: Ne pa kolikor!

Trucele: Ptice pravim! Ptice kar prigovordujete, ga
krom je jaz udaril, če bo je klepetal.

Terzj. Ptice slocci, mir. — Kje sem že nehal.

Učičke: Pri pehinah!

Terzj: Terzj mi rekinih. Bakenega denarja kahrat se poznali miso! O plavcički, kahrat so bili se zlati časi prebudo za naš pesni kmetički stan. Nobenomu ni bilo treba plačati davkov in niksi ni quiskal den na pesno ljudstvo. Pa bo zopet pisel čas, da bo nastalo bolje, nego je danes, kajti kralj chatzaj se ni smel - - -

Jakec: On u živi, kaj ne ptic?

Terzj: Živi, živi! Tam doli v Peci spix skuto pod phalo, da ga ne mvejo dobiti njegovi porajnikhi in pes njegova vojsha spi pri njemu. On sam ga redi pri mizi narlo, njen na maminneto plišco, hi se poeti kot polučni žarki. Broda mu vedno rese ter se osije obrog mize, in hatar bo ~~hata~~ tako dolga, da bo mizo deset krah obhuzila bo potegnil kralj voj

meč in črna vojaka se bo vzdignila.
 mnogo vojakov, pešcev in konjenikov
 bo prišlo. Sakrat, branit naš dom
 narod. V bistvu hojpa, bo se bo
 pihajet chatzaj pa bodo vsi ljudje
 navdahnjeni, miseljo braniti naše
 stare pravice in se bojevati za
 pravi kmetički pravi. Tu poročnike
 bo premagal in vse hrivice spna-
 vil z zemlje. Volite običički, ta
 kuck bodo nastopili popet glati
 časi.

hrivica: Ali bo se dolgo spal, čia?

Terzj: Teja pa ne ve ničce. Lamo kuliko je znano,
 da sakrat, bo ne bodo več fakale prave
 okoli Bece, nastopijo sluzi, boljši čia
 in bo bo gotovo kista, doka, bo pride kralj
 chatzaj s svojo vojako.

Jabec: Kaj ne plače, kralj je tudi očaril vopudi.

Tovj: Kralju nam bil rožabil to povedati. Tako
kresno noč se vopudi kralj in pičakuje pmo,
sil, ki jih mu nosijo sbratje, skajniki
ohoda, hi vodi v podzemsko druzano. Takrat
je prvot tudi vohod k kralju. Pod njegovim
stolom rožavite to noč čudovita roža, ki
je zdravilo za mrabo, tudi najhujšo bolezen.

Trdina: podpre obno pri prelina

Tovj: Pa tudi bogastvo primere v hišo. V taki hiši,
kjer bi imeli to rožo ne bi gmanjhalo nikdar
denarja. Le misljet bi se vedno.

Javerek: (obshain) Ko bi mogli mi dobiti to rožo! To
bi imeli denarja!

Tovjck: hi je kuzpino nove čake, kadar se bodemo
igrali zopet v rožah!

Jabek: Pa željni pablje, dolge, kakor jih imajo
magenci, kaj ne?

present ! £

Anica: she bi se pa skupile velike meče bombonov.

Šticiha: Pa bi jih nič ne dale fantom.

Fantji: Karamo zanje!

Tevoj: Ne preprijate se štirščki! Pojdimo, pogledali
vas bodo, damas. (Vi potanje)

Jakob: Jez vas bom peljal, štic

Trdina: (zaprje sken)

Štici: (že preprija) Ne ti jaz! Jez bom peljal štic!

Tevoj: Če se budete brigali, štirščki, gem pa raje
pam. Šticha me bo peljala, hu že z mano
damas.

Šticha: (primo Tevoja že pelja in ga pelje na levo)

Tevoj: Zaprjmo, fantji, zaprjmo!

Fantček: Katero pa, štic?

Tevoj: Šticha jaz, obrog sledim i. l. l.

Janesek: To, da, da, ta je lepa! Ti zjemi Fantček!

Fantček: (zjeme peti, drugi pomagajo in odhajajo s Tevojem)

† ^{mirai} Oite ~~maire~~ marax⁺ - ni leho, se bo le kaj's planinbance,
ablaet jik je prepredala sabiratsi, - beko bawo
zireli?

† mi pa bodemo zopet niceo zireli! V rozo zampam!

2. piizje.

Liheca (ravn)

(je utel pan in greda je polhajjovim) Skaho, jo, nisi ni!

2. 17. uny

~~Liheca inje in, doler, manica, a jez, jez!~~ (u ovde na Rly)

~~Gao, gabi~~ Manica je belna, doma. ✓ Ki me vezinajo in
zavinajo. - O manica zohj si belna? (u zaviti).

(ez nehoj, eana) Kaj si pripovedoval stica Terza. Na

besno noe u razvete god haljajev migo roja,
hi ime sudovito zavarilov noe. Danes imamo

prvega pojnika in hi tedni po prvem pojniku,
po rekli gospod mistel, je besno noe. Popuhal

boim se stica Terza pan in potem: kajdi po
roja in (skoi perel k vitan) manica kodr

zopet zdravi, ✓ ~~✓~~ ✓ (stica na lero)

3. piizje.

Trodina in Lile

(prodete iz Trodine huse Lilem u zelena jezla)

Trodina: Torej Lile: pri tem ostane, kaj ne?

Grile: Kaj pa da, da pistanu mi temu. Dujak, samo ne
 sem Rezha mi miš par zadonajna, kakn se
 ridi. Prasi, da sem grad pa, da me noče.

Trodina: To pa te bahr govori, hui jo ji pravi - -

Grile: A? bišti? !? No, no, par, par!

Trodina: Dujak miha ne čenčaj shrog! Kobilicu ne
 sme zredeti, kaj o temu! Gindji brodo mi
 bolj iznemadenci, ho bo strah bahr na
 puhah, prôta na dan!

Grile: Kaj pa, kaj pa! Hahaha ha!

Trodina: Kaj pa prava glas delah pismo?

Grile: Kadai 'cis! Jaz imam zmiraj čas.

Trodina: Če ji bahr, potem pa huj jurti.

Grile: Dobro, jurti!

Trodina: Ti pridiš sem k menur, jaz zaprejem sin
 u pepeljena k notayn.

Grile: Pa Rezha tudi z nansa, kaj ne?

Trodina: Ali si neumen! Rezha o tem miš!

vedeti me pome.

Gile: A, ne? Teja nisem vedel. Za prvo, gura
na pame.

Frodina: Jutri ob 6. uri zjirhaj brezi tu. Sedaj
pa z Bogom, pa gotovo pridli.

Gile: Inidem inidem! (zape r ozadje) Haha ha ha! —

Frodina: (zape) Le pahaj, orel! Tebi prvo pehlec, meni
pehin, se ni zgodovajen! (odide r hišo)

4 prizor

Gile in Zeliščar

Zeliščar: (zastani Gilem pet) Heja Gile, kaj pa si take
zidane polje, da se pomejst, ker bi ti bil hudo
pehin za malco podaril.

Gile: Kaj bi ne bil vesel. Hm! No bi ti vedel!

Zeliščar: Kone pač malo brigajo troje nuriče.

Gile: To ni nobena nuriča! Samo tebi prvo,
pa nihov phali ne pravi. Ves Frodina — —

Zeliščar: Frodina te je dobil r peat? No potem

si pa požegnau.

Grle: Čakaj, da porum! Trelina mi da Režiko--

Zeliscan: Kaho jo bo dal? Saj mi njezora!

Grle: Dal jo bo! Pravi, da se misla dvoto let,
on je pa njen ramb, in ona ga misla
obzati.

Zeliscan: Nevarnost, kaj bacega! —

Grle: O nič nevarnost, — Saj kaj bacega se
pa qui misli ne zgoti — Pa jo imam
pod Režiko, lepa je pa pridna!

Zato pa dam jaz Tadini zgornji Rook--

Zeliscan: Ha, ha, saj um dejel, da ni požegnau--

Grle: Da zgornji Rook s kistimi stanimi smel,
hami bi imajo že tabf star les, da bi
in ^{več} ne gvel ~~si~~, če bi ga zžgal, ji cel
Trelina. Kaj pa mi bo potem laki les, bi
ne gvi.

Zeliscan: Tvoja pravil je že davni zgorela Grle!

Luile: Pa liste stare račine, hi so jih hranili
stara meti in pogovori moji danu poudar.
Laj udeležim nimajo nobileve večave rec odhar
in upeljali hrane pa rimarje.

Zdravnik: To tudi je! Ti Luile si si -- ne vem
haj bi, rchel, da si ti!

Luile: Jaz sem Luile, najbogatejši kmet in
fari, pa je, amin, in zato pa tudi lahko
haj danu, da dobim lep dekle.

Zdravnik: Ti Luile, ti praviš, da si najbogatejši
in fari, ampak, če boš lahko delal boš
kmetu reči revoj, kot jaz. Če si pame,
ten mihar ne poslušaj Fedimo, on
te boče izbrniscati. Laj te dekle ne
mara,

Luile: (zavpljivo) cheni je zdeto, da me res ne
mara, rehta je, da pan grad.

Zdravnik: Mislim, da mi dalec varala. Pogled je

rendar pabrak n zualo ni pamiisti, ali' ni
bi ze tabo dekle, ~~ali' ni~~ !

Gila: Pa jukli bi imela sti delat s Tediuro pismo
ze Poot.

Zeliscar: Tege nihak parjatelj! Kdm svet ocl hise
pudaja nikali na vji ne ostraja, to ni
zapovni. Tabo so nas ucili gospod
fajmister, ho pmo hodili s nedeljken
Solo.

Gila: Ampak Rejiko bi za te rad smel --
Ti pozna zeliscar, bi imajo sudovite moči
n rebi, napravi mi skuzaj kaj tabik svoj,
da se kom bolj približi Rejiki. Dobro
ze to rehim.

Zeliscar: (zare) Kdm hru biti same goljufan, tege ludi
ni gub pgaljufats. (Vzame ij trube zeliscar)
Tu imas Gila! Sedaj ko pudes domov
shukaj to zeliscar in videl boš; nikdar

f Da le Pejtro d'rbim!

Si jezika reč ne pomeči, da si' grad.

Gile: (ozirno) Res? Kakava! Tabor, tu imas' grad!

Zeliscar: Taj ni vendak objubil cekin.

Gile: E ga imam, ga tueli dam! (Donje pa mo,
Srjicku) Vidis' ga, luhaj' je! (Umu ga da)
Toda pa hitro domu kurbat. (Hoce iti)

Zeliscar: **!** Ampak juti ne pmes' od doma! Eden
teden musai potati v Lisi. Duzje to
zelisce nje ne pomaga.

Gile: E prav, je prav! **!** Toda kurbat. (odstodi)

5 prizor

Zeliscar (sam)

Zeliscar: Ha ha ha ha! Marcer je nikjer ne manjka!
Bog je prav naredil, da je tu pa tam tudi v kako
imovito hišo katerega vrgel. Tote Gile no,
v bozjenim imenu, rajne plesjan, je pa je tako
neumen, da mu ga ni para. Celih 20 let
je mlajsi od mene in je hodil v soto,

kakor jih imamo danes, do stinajitega leta. Pa
 ne zna ne brati in ne pisati. - O hudiča, kaj
 jaz tudi ne znam, ampak sem star pa
 revež. Ta pa mlad ~~je~~ bogat. Tudi de-
 nar ni pre, če pamet ni na pravem
 mestu. Pa kaj bi govil, kaj meni nič
 mar! - Stari Džganki sem obljubil, da
 priselje špika, pogledati mram, & če ga
 se kaj imamo, potem pa vem, da ga pro-
 dam!

6. prizor

Bejny, Trosina in hči pozneje Džganki.

Trosina: (o hči) To bodevo videli, dekle, ali si
 ti govorila pri hči, ali jaz! Jaz pravim, da
 mar!

Zelišdar: Stari šopac že svet nari! Kaj nek ima?
 (ga k metem prokurat.)

Trosina: Kakor pečen! Si ozanes bilca, pa je

honor beedi!

Zeliščar: Zariadi Grilca u gre! Se čakaj stari plogub,
bo te zna še stati, da bi posumil celo
groljenji! (gre nazaj na bljedno zbirna zelišča.)

Rejha: (pusti objikana iz hiše v rokah nese perdelo
za prdelo) (zare) O moj bog, jaz, Grilca! ?
(gre nazaj, opazi Zeliščarja.) Ti ste kuhaj
boturček! ?

Zeliščar: Jaz, jaz, dekle! Kaj pa si se jokalal? Vidim
bi na pčeh! Ljudem sem tudi starega, spiti v
hiši, kaj pa imate?

Rejha: Oh! Boturček, kako puna miščina!

Zeliščar: (jo potigne z drvo) Pojdi puna, Rejha, stopi z
drvo, da te Tralina ne vidi! Vem, kaj te
teji!

Rejha: (prestrana) Vi veste boturček?

Zeliščar: Vem, vem, dekle! Grile mi je pravil puna
kuhaj na tem mestu. Se mi tega pol

pre. A pomiri se! Akuravno sem star in reven,
a hliho imam je misli, da ti pomagam. Taj sem
troj boter in zato me veže dolžnost, da ti
pomagam. — Povej Reziha, kolikor si vedaj
stara?

Reziha: Trainsrojicete ga tege merera bodem 20 let!

Zelišcar: (Zamisljano) Trojlet let! Kiko je minil čas!
Trojlet let je že od tega? O troja mati je bila
blaga duša! - - -

Reziha: Zal, da je nisem poznala! Ko bi živela ona,
gotovo ti mi ne bilo treba prestatati hliho
goya. A poznala je nisem nikoder!

Zelišcar: Pzerala si hro ženika med brati, a imas
vendar plemenito pre. Troja mati je bila
pravno take - - -

Reziha: Kaj pa moj oče, brberček?

Zelišcar: Trojko ti povem, dekle! Ampak bu prostim,
da si tako dovasla že in pametna, ti

~~4. Tindian~~

4. Rezika: (izicindera pogleda)

1. hizi qui quoda unerli

4. hisi, da broja matijni kuteli izdati brojica

nočem na dalje prebirati. Tvoj oče je Trdinov
brat, ki je udaj velike gospod tam nekje na
Dunaju. ~~On~~ ^{On} je bahab, ko je pluzila tvoja mati,

stara tvojih let, pri Trdinu ne pričelica.

Ker je imel staro, zafjubil se je v tvojo ne-
nično mater in posledica te ljubezni je bila

ti, Režika! O, ampak gospod se je namoral
vojega gela, ~~in pravo imeno te~~

spleh gela, in je postal novo dekle, ter
poddupil z bratim prej quizenjem in de-

najem ~~gela~~ ^{Trdin} da ~~je~~ ^{je} ~~gledal~~ ^{gledal} ~~ga~~ ^{ga} ~~tvojega~~
očeta. ~~On je bil pravi, malo na pravi.~~

Režika: Ohaj bog, bolničak, ali je to res?

Zelščan: Res, res, dehee! Kobilom tega ~~ne~~ ^{ne} ve brat Trdin

Gula in jaz. ^{Gula} Trdin ti je bil brat, kakor jaz

^{Trdin} in ~~je~~ ^{je} ozal, preveda, iz omričnja v
hišo, za kar mu je brat njegov plačeval
lepe denarce. In kakor sem povedal je

4 ~~John~~ ~~re~~ ~~polygama~~
Mucci

X

(Trolini)

brat najgor, kaj nis, porizjal tudi denarje,
 hi naj jih ~~de~~ nalaga za te. Sereta
 denar je prijel ~~T~~ in ti v temu ga
 koo nis ne pes!

Rejha: Nihoku mi niso v tem kaj pravili.

Zeliscar: Sereta im udaj, da bi se te ~~T~~
 odhizjal, ~~te~~ ^{bi} te ~~pa~~ dal Gilaen je gend
 in jbranit denar. **Kabela!**

Rejha: O polerick, ne praste takr sveta Fedina,
 hugocè pa mi takr.

Zeliscar: Takr je, takr! --- Taraj 20 let ni stava!
 Lahko se pristi, misliš?

Rejha: Saj to hojijo!

Zeliscar: Ne more, ti pravim: Ko bris dala pred
 altarjem sin te fupnikle upase za mnu reci:
 "ne, jaz nočem".

Rejha: Oče me ubijajo, se kaj lacega naredim!
 In z fupnikom sta dobra, pa mi bodo tudi

prigovarjali!

Zelinka: To je lahko, to! Landanes sta pravica. in sera tam, kjer je blišče rekini in solajji! - - Ali te ni gledal vednijo že priznal polnoletnim? Ljudi Jerina mi je nekaj praviel zvednijo, ko um mrel tje kamelice.

Regina: Da, da, ampak s pristankom, da šele po dopolnjenem 20. letu postanejo polnoletna in med tem me hče in prisiliti o zohu z ~~Stilcem~~.

Zelinka: Po dopolnjenem 20. letu to to 22. tega meseca. Tri tedne je časa - - - nekaj, pleh, zanesi je na me. Saj mi roko! Resim te, gotor te resim, samo ubogati. Pri marla!

Regina: O dobi solnicka (za objame) ubogam me, kar hčete, ubogam.

Zelišćar: Dobro! (ozgleda kri na rano) Voo ti povem,
ho videm spet, ostani zdrava in zdrava,
ter moli za naših manjšev.

Režiba: Bona potericka, kom! Z bogom potericka!

Zelišćar: Z bogom, dekle! Lečimo! (odide)

Režiba: Njam, da je pisala vendar pešter! (že la
rodnjahu)

Z. prizor.

Režiba, Tretina.

Tretina: (videj kri, zajezi Režiba) Dobro, da je
po leti, vicer bi ti bila silak že voda
zmužnila v šafu, predenj jo bi bila pri-
nela v hišo! - Kje pa je Zelišćar ^{stisil um z igro glas}?

Režiba: Ravno zelaj po sili tu doli po poti.
(odide v hišo)

Tretina: (glada za zelišćarjem, potem) He Tina,
Zelišćar! Nazaj, nazaj! Jez tudi nekaj
prebrujem.

A, ^{vi} & tudi? Ze videm!

Felicear: (z odruam) ~~Ze videm!~~

Trotina: (sam) Ta Slovaki je neveren. Bi zna se
izdati, ono imenitno tajnost. Pa kaj samo
tajnost! Keliko pride po prstu. Bogve
ce mi zorkal se kaj drugega --
Pridobiti ga moram na svojo stran!
Lomozniku je ne smee pustiti oroja, r pokah
ni ce ga ima se mu ga naredi mehfjinega.

8. prizor

Trotina, Felicear.

Felicear: (pibaja nezaj) Skraj sebo, mo sem stal pred
vasimi vrati, pa me niste nic videli!
Kaj pa bi radi, oci!

Trotina: O, nic prebuega, stare znanca pros,
ni ce prideš r vas, se vendar pridobi, da
me obiscas, pa kaj novega porci!

Felicear: Sker bi bil pozabil! (zere) Ja je imam!
(gum, ~~zakimntu~~) Zaklad imam na.

~~skripta~~
V je baje obred in postlino, ~~ki je~~ kralja hatjaza.

Tin ber je postlino je in kresni noči odput obred,
~~se pravi~~ ki kralju hatjazu, se to more
zgoditi postlino je tedaj.

Gru

znan. Tam doli pred Peco, hjeff ~~li~~ brata shalsi
~~pa~~, ~~ta~~ nova biti zablod. Ze tri noči
 opajam tam malo suico in iz voljine
 u juje grenket cekinov in smeh sketov.

Trodina: Tine ti lajes? Jez nisem nikdar videl
 niti slisal.

Zeliscan: To je le meni lahko primeri, ker nisim pi
 ubi pozna zeljica, ki imajo sudovito moč.

Trodina: Pa ^{medaj} bi se doignil leker ta zablod?

Zeliscan: Tovi pogoj je, da ga doigne driska
 pokas in ga to bi bila prigravna, baher
 za nalalase Reziba ~~in daj g g g g~~
~~da je ga ga doignat v bresni noči!~~

Trodina: Reziba - - - v bresni noči - -

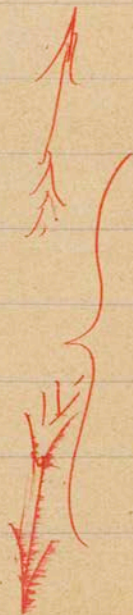
9. prizor

Prijinja, Reziba (~~g g g~~)

Reziba: (vide v shafu iz hiše)

Trodina: Pojdi Tine v hišo, ti dam kuziček

Tema mes 12

starine, ali pa ⁱⁿ hrišča slavine! (qu. hriš)

Zeliscar: (zvi) Kdo je danes podočaren a se bo še hiral! (Rejiki) Rejika, a res kdo je prišel?

Rejika: Kdo?

Zeliscar: Vinko!

Rejika: (napel, pcelo, napel, pčestšina) Vinko?

Zeliscar: Vedel sem pa, ko sem šel prej od tebe in na potu mi je pravil Topkayev Stefan, da so ^{ga} odpustili od vojake, ker ~~mi~~ je zvil prej na greh nego in ^{mi} se sponoban za cesarsko službo.

Rejika: Pa je udaj zdrav?

Zeliscar: Zdrav, zdrav, ~~hot~~ midva, se ne še boji.

Trojina: (med pralni) oho Tina, kajec je že na mizi ~~Pa udaj, pa je udaj~~ (odole)

Zeliscar: Ze gura (odole u hriš)

10. prizor

Reziba potem Vinho.

Reziba: (sama) O bog, kako si dober, da mi prišlješ Vinhota pravno ob tem času, da me varuje in brani. (Večini govam zapoje Reziba poblekne pred znanenji) Čisto ona je stvarja - - - (moli) liho naprej)

Vinho: (u prihoje u ogradju in pčaka, da odgromi, potem stopi Rezibi za hrbet in jo prime za ramor.)

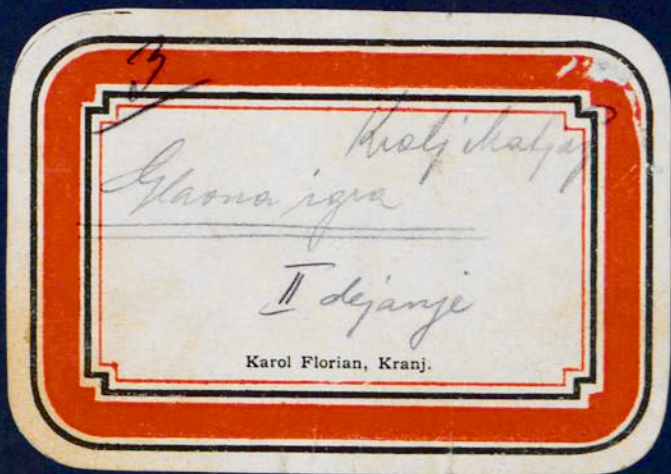
Reziba: (u hiter obema) Vinho, dragi Vinho!

Vinho: Reziba, ljuba moja Reziba, da sem te pri
tebi.

Reziba: Kako sem pečna Vinho, o kolikor sem tepela, ti ne ris. V

Vinho: Saj udaj me brs rek! Jaz sem rajakor prost in pizgamen doma picej pravno a sedelo hišic in ti bratis postala moja žena!

Režije: Kako se vidim, dobi moj' Kinko.
 (Le objemete - dole puzjak - fantzi na
 rasi zaprja!)
 (Faktor pade)

13
Krotj'katpa
Glasna igra

II dejanje

Karol Florian, Kranj.

II. Kojanci

GLEDALIŠKO DRUŠTVO
= NA =
JESENICAH 29/XI

Skatnat gred. Vozadje, nicoha skata ravnjo rblina, kot
uhod v prodajnebo jamo. Misicna mis!

1. prizor
Zeliscar, Vinbr — Rezika

(vstopa od leve)

Zeliscar: Tvoj kuhaj smrd. Ni tako kratka pot, kot bi si
ilovek mislil, prubur se ni rajen. No zdaj smo
ze na dobrem.

Vinbr: Pa da je je branil stari? Kaj?

Zeliscar: Ca tako je je branil. Zvit je, kot kozji rog.

Zmiraj je mislil, da se bo na lep nasim od-
brizal Rezika pa spravil njene denarje...

Vinbr: Ali ima ^{na} Rezika denar? Ze zdaj je sterka, pravi!

Zeliscar: Gotovo, se bo t midra misliva. In
jaz se bodem pobrizgal za nje! To pa
je ne question, da bi kar tako ropali

Režbo ~~je~~ dote. Sem že z učiteljem govoril, pa mi
 je dejal naj grem k sodniku. Pa ~~pa~~ ^{sem} šinsl ^{je} poverila v
 mestu, pa sem ~~po~~ ^{po}prošal sodnika. No, pa je
 dejal, da bo že skrbel za to, da se vseuredi.
 Tavis pa ne gre več, da bi lahko skopac hrodel
~~ponim~~ ^{ponim} phokam, ki imajo bogate stvari,
 denar. Tavo je dejal sodnik, bo sem mi
 povedal, kdo je Režbin, oče.

Vinbr: Sej jaz tega nikdar nistem mogel zgodeti,
 kdo je njen oče, in ni ~~pa~~ ^{pa} verte - - - !

Zeliscer: Jaz marsikaj vem kar drugi ne vedo in
 zato jih žiji. — Čakej, lubej narediva mejhno
 lučico, (naredi luč) ti pa se prijor to rok-
 lino, kadar podeta priate. Tredina in Geste
 iz Režbro in bodeta tubaj začela govoriti
 kolmonore copernije, pa ^{se} malo naumijaj
 ali pa zabunli. Tubaj imas pa miingiček
 glajevne in s tem pojčaj, hoh ti schini

Vinko po vlak letali.

Zelinka: Pa mislite, da pojde stari na lim?

Zelinka: Kaka gator sem tukaj, in se Gilca pripelje
s uboj! obljubil sem je polovico najdenega
zaklada, ki je ~~namenjena za Režina, prito.~~

Vinko: ~~Da~~ Režina je bo baba, uboga dekle! *Smili je mi!*

Zelinka: Ni je ne bo baba, prav nič; proučil sem
jo in bila je verda, ko sem jo prasil, da
je bo na ta način znebila Trstine in
Gilca. — Tura je bliza, kraj zleži
doli, ~~čaj, čaj, čaj, saj se nečaj prinese.~~
~~Tale natekni na glavo, hodaš poglobljen,~~
~~da se zabava pelje. (kunda čim kraj z~~
~~pručinimi pramini in jujikami)~~

Vinko: Čaj! Ampak smeha ne bodeš mogel
zdržati!

Zelinka: Saj je prav se je smejet. Le zleži!

Vinko: (Zleži o polovico)

¶ Hej se mi naj mato prave. ! Kosti slabega je že
propretil prubur meui. ↓

2. prizor.

⁴⁴ Zelišćar (sam)

Se čakaj skrupulo - Saj mihi Vinkolu ne prinem nreza
poredati. Kakur je gost Trdina, ampak meni se je
pa le vedel na pisanje. ~~U~~ Tu pise imam o
zaju. Ljudim mi jih je dal in ob gabori, uri
izdam prvi, ~~pošta~~ Režbinoga pošta; hoci mi videti,
se je je kaj marice na predni, ~~ali res prav vedno~~
~~res!~~ (Gleda na desno) Kakur je mi zdi, že gleda.
Ledy je mramor pa pahasti in po ovinkih jina
naproti. (otvide na desno spredaj)

3. prizor

(stop je nekaj časa mrazu prtem misleja) Trdina, Lila
Režba in Zelišćar, Vinko (za palkami.)

Zelišćar. (se za odram) Lila je mislil, da vas ne bo. Tuhaj
o hovi jim vedel in čakal. - Ali vidite lue.

Trdina. (za odram) Seveda vidim. Leta križ - - -

(Gleda) Ali imas naproti me in pa pibico.

Grile: Imam! (pisdejo na odru, Trolina ima krapo)

Grile brato ji lesicabo)

Trolina: (štopi z rodo) Ti, dobre, dukosi! Hudi, duhi
poberi se! (Dugi Kolomanovo knjizico - rodel)

Grile: (o jibaha) Poberi se!

Trolina: (riče rožni penec proti kuči) Ti, sveti, ogeuj!
potaji nam pod, do zaklada! Hudi duhi
poberi se! (Štopi)

Grile: Poberi se!

Trolina: (dela znamenja in pisde blizji) Fokus, pokus,
dikus, dukus, sikus, bakus, glikus, glabus!
(Uzgodu zopri suk)

Grile: (u pechari) Bag oce, vin, duhi! (u pe-
hriža)

Limbo: (o poltini, u smeje)

Helica: Ali, pisite skrate, kako u smejejo.

Regika: (ki ne more več gadizarati smeha, si namuje)

Trolina: Lehe, pamet! Ti nam lahko ve po...

Kvaris!

Zeliscar: (stara) Jez mislim, da se sama tudi ~~mo~~^{mo} pohvari!

Vinbr: (vzljeb z glajciarom)

Lisic: Lijte bolaji rozbajro!

Zeliscar: To so pender pekini ni ne bolaji. Po-
slusaj, kakocu glas imajo!

Trotina: (voti) Ti oganj, ki nam pot do zaklada
kazas, prrej r imenu Kolomanovega zagna,
haj zabteras ti od nas? (delo znamenje)

Vinbr: (r palkini p spremenjenim gloram)

Zaklad r palkini sej lezi,
A dozniti ga moči ni.
Le ona je, ki dana ji pravica
En biti mura čistega peca dreica!

Lisic: (res prehašca) O preta pomagalka! Haj
pa udaj - - -

Zeliscar: Lunge pravici ni! Rejika mura

glesti v roklino in mi prekramo sukaj!

Gele: (sišči je Režika) Oh Režika, pa te ja ne bo
pshak medel.

Režika: Kmalò me bi bil, a udaj me pa ne bo rec.
(počudes siromično Geleca in Tolina)

(Iz rokline je sišči zopet zmeuhelj potem)

Vinbo: (hol nej)

Čas je krolek in hiti

Tud' zeklad se zgornil mi

Kdaj želi seker, glatò

Pridel naj, dobil ga bo.

Zelišči: Na Režika, hiter, hiter!

Režika: Naj pa bo v božjina imenu. (zleze v roklino)

Vinbo: (v svoje v roklino in pošlje)

Gele: ahaj bog, ahaj bog, shrajte jo bodo poštegale,
Režika: Zabaj mno jo pustili sti.

Tolina: ahaj tepac! Ldaj, bo je cukrat me
mi preja, bi nam pa se kaj pokravit!

Zeliščar: Taj je res! koren brodi!

Stila: Pa Reziha imam rad, Reziha!

Trdina: Kolči parim!

(Z rolline je čuje zanimljivo govorenje)

Zeliščar: Poslušajmo, govorenje r jami.

Vri: (hite k rollini bin rodušajr)

Stila: Aundur govorenje!

Trdina: Škraj znau glas!

Zeliščar: Nihar je ne pregrušte, oče! Samo pna napacina beuda, pa je Reziha ne bo nazaj!

Stila: (kama) Oh Reziha, Reziha, nič več ji ne bo nazaj. Muu!

(Z rolline u čujejo poljub)

Trdina: Čujta poljubi u čujejo iz rolline! Kaj pomeni to?

Zeliščar: Reziha je mace z zablodom in z zavrato pa poljubuje šmata!

✓ Grilci Edaj pa ima - - !
Ediccu: Fma ima!

Gilc: Šketa? Sej! Šketa!

Regiba: (pomali goro in cur roko v vilo) Tuhaj sem in tak težko zablod primasam, da mi ga shoro ni mogoci spavite na svet. (zlepe iz jame)

Trodina: Turaj vendar se nam je povrecilo. (Škam)
Todaž imam, her sem hotel zalel vedno! #

Regiba: (pomali roko nazaj v jamo) Turaj gori moj dragi zablod! Težko sem te dobila, a da te le imam!

Vindr: (kiter shori iz jame in pitlone v pivov nah Regibo na pce) Tuhaj sem in, tudi jaz sem nasel zablod!

Trodina in Gilc: (skinita netaj saca luz levate)

Trodina: Kaj je to? (Poveto Vindru v obraz, potem v lopovstvo! (Hoc Vindru pclariti!))

Vindr: Ne bo me sepal, kot si tepel svoj varovanko, zgubi se, drugače ti povetim jaz, dmn.

Trodina: Dehle! Péc od tega pepina! Tamar!

Zeliscar: (skirmo zadene (med tem) hiš na parno in iz
vleče iz žepa list, potem Trodini) Pomiri
se Trodina! To rajej, ni lahko zankazna
Rejhi, ampak, od danes naprej pa ni
nič. Vidis, polok od poldnija. Ona je
polnoletna - - - hiš ni jo pa ogoljufal
za doto, če pa ni nič hčis vedeti
pa pidi z menoj! (skirmo, vohide).

Vinko in Rejha: (gresta za njim)

Vinko: Lahko mi Trodina, pa mično pok
domu, da vam kdo zablad ne uhaste

Rejha: Hahaha!

Trodina: (Vzdigne hramp in leti nad Vinkota) Le
ičakaj! Ti pobajem! (ga hčis udariti)

Vinko: (ga pune nazaj) Pa ni bři, ~~qujatelj~~!

Trodina: (je zome po sleh)

Rejha: Lahko mi, Guile! Dobro zburro pi

F. Memmber, qui odpitam zertayja

9

ženskoarjnu!

Vinko in Regina: (ostidelela)

Trdina: (je ostal) Ne bo, ne, po vaseu! Pojdi Gnilo!
Zeliščarjnu muceva zarezati gobec. Če ne
z dobrim per z slabim. (gre)

Gnilo: Nikdar nič ne grem zhlada izpet. Ne
je že pa dosti po zobeh nahlepel.
(duh zepoje, Gnilo v psheri ni zbeje.)

f

Sprememba

|| pri septem januarju. ||

3. prizor.

(Oder je spremenil v fantastični gozd. Na desni — ~~gleda~~
množice. Na levi: Kje je bila prej skala, sedel je rok-
limo kralj kraljica. Po množicah ležajo vesice, pred
uhodom sedi škrab z velikimi prstovimi spi, poleg
njega na stolu je zelena svetilka. Drellaba se
spremenil v zeleno ter pehaja v modro-mudrihasto.)

117
Ked pete, ho je odet spreninje primena godba,
hi znaici puchod ij naravnosti r ^{mad-} ~~senaravnosti~~.
Ho je odet populomaz spreninjem, igia godba
pimissimo? naprej.)

Laba: (quistare ij snicirija) Krak, krak, krak,
To me zna psak!
Her krena ni
Nam daje moe!

Labe: (r moosirija) Krak, krak, krak
To me zna psak!

Laba: (skrii nazaj r snicirije)

Cuk: (u oglesi na reji) Cuk, cuk, cuk!
Kam ni gluh,
Slusaj nas!
Zdaj je cas!

Lova: (iste na phala) hhu, uhu, uhu, u - -
Thucwi ni ni pime.

4. prizor

Čučunji, liheci.

Lihec: (quida res glava, ~~u pravih fudnega hacha in~~
gleda skozi uho.) Kralj sem groviti živali,
Golico sem na pravem mestu. Pa kako
inolen je ta kraj! Kolikokrat sem hodil po
obolici, a tega kraja se nisem videl. Tabor
je pre skrivnostno! Kje je neki vhod v
podlino? (Zagleda skozi gupiji) O bog
zaključena pot, izgnanjen sem (čestuje se gum)

Škrat: (u zdrami) Dul sem slovesni glas! Kdo
nas moti (u ogleda)

Lova: Uhu hu hu uhu hu hu
Kresna noč je zapet tu.

Škrat: (je abine k prvi) Ali sem spal mar od
povladi? Kanes kresna noč? (ogleda
u močvije) Res je! Tu vesice so pobanci!
~~da~~! Pa kdo nas je mobil! Dul sem

glas umyváčce.

Lora: hahaha ha.

Člověk je tu

Šteek: (ryane pulico in velička tu má) Vedete
hráem, kdo je tu. (Zagleda šibica, nastane
manj pulico) Ti je hubj, človek, ali si
sako predyem, kas u me byj's nesec?
Kaj hréc?

šibica: (napal j'ohaje) Bravro, nič hudega mi
ne slušite, ker tudi jaz ničem ^{Lopimostij} ~~prigameti~~
nič hudega!

Labe: (u miviraju, Lega, lega, lega! (penetjajo bolj
(po tihem naprej).

Šteek: Kaj hréc? Povej!

šibica: Lani probajite mi, mali gupost, hje je uhod
u škalnatu dvoranu, hje spi hraj kaffaj.

Šteek: Hahaha ha!

(tra narava daje odmev tsemu smehu)

Štrel: To je prediznost, človeka, mi za tako prediznost
te moramo kaznovati!

Štehec: Prosim, mali gospod, prosim pustite
me k kralju, da dobim rožo za sbrago
belno manico - - -

5. prizor.

(štedi pen je prihaže o ozadje o belim blešku
Kres)

Kres: Stoj, štrel! Ukazujem!

Štrel: (u pokloni) Ukazuj, megalni duh svetlobe

Štehec: (u prime za pici) Oj, moj bog, ošlepiš pen!
(u zgrudi na tla)

Kres: (Stoji bliže) Kar je ta na blebs?

Štrel: K kralju hajteja želi pusti! Jaz pa imam
služ ukaz, da vamjenu vhod o volli no,
ni voliel tega ga ne pustim do tja.

Štehec: (i mane pici in peni) Pustite me k kralju
za rožo za belno manico.

Kres: Smili se mi poveski pod. Turaj mi budi pomagant. (skrihu) Petavi!

Lihec: (hiter petave in verelo skrihu) O pedaj zopet vidim! Hvala hvala! --- Samo rožo za belno manico

Kres: Kabiš, jo ker sem, da je kraj nomena pogriscen (skratu) Pojdi in pokazi mi pot, ki kralju. Ta čas skrajšim kuhaj jaz sam.

Škrat: Ukazujš! (ogane verelko in quime skrihu za poho)

Lihec: Hvala, čya hvala! O kako to manica verela!

Kres: (mu položi poho na ramo) Vredelnosti in upajni o bedrincost, ter gostoti ^{vojani} narodu hrodes' piceu!

Škrat in Lihec (odidele o poline)

६ Kesma nā ! ---

6. prizor
Kres potem Bes

Kres: (hodi um tu tje) "Kopel, je napočela moč
^{moč} marevnih pil, a upanja se mi, da bi perše
kralja šaljšja. Se vedno fkejo srebe po
svetu. O te srebe, katerim je mari to
srebo in glato, akusovno so lačne - Kdaj
ijzine pendar ta Besova golazen z
sveta, kdaj bo srbich konec zatrenja
seveja šaljšjerega naroda? - - -

Bes: (o moči svetli) "Niholav, niholav! Pogled
~~sveta je ga mora zateto. Pogine naj!~~

Kres: "Si?!" "Lubi se, danes imenuj oblast, jaz!"

Lora: "Hu hu hu"
Kresna moč je tu!

Bes: "f levanu odbral, a se je pridere (Le pr
vezne)"

Kres: O t' času tem le s'no zmaguje,
 Čo ljudi zanja že ugraje,
 Ki pretila nami danne dni!
 Iz nosa bode p'rib replantela
 In Genij nor r nas unela!
 Sedaj pa pred zastavo s'ci,
 Ki danes pereži, Mačani,
^{Tahret} Potem pa svoj mu kralju udari,
 Chafježi s'ci, s'ci porobitvi!

(skupja zamislovanje med tem zastavo pade)

(1/2 wincen Pulangff zastave)

Spemencula.

Oder kot r spemencubi predigre, skupina kaha,
 kot je ustala tam, le genij spavje manjka.
 Ko se drigne zastav - kerna. Greba znači globoko
 spavje in postane šele pozneje drugačna
 (glasnejša). [†] ~~†~~

* u je zbudil kralj Matjaz^o

7. prizor

Ko je godba dospela pismeno onjo, se odetje razpeli; Larobran ustane in odari dvorjalki, s ukirico ob hla in felikobrat se čuje bilje plovčine ure.

Ko je odaril združičkrat, se zračno spici gibati. Godba igra vedno bolj glasno in neha, ko se ~~z glasno~~ z močnim akordom.

Larobran: (u publiko stajaju) Zapet je solnce svoj tek, dokončalo in zopet sem se pobjical iz spanja močeni kralj. Kresna noč je! — Spolnujem ukazje Osode! Pokazuj mi, kaj želiš!

Chatjaz: (pobaje na spici rajabe) Blj, ora vojaka spi tu pod zemljo. Junaki kralji, čvrsti čili, nimate zdaj dela kaj. Tu gori na zemlji moj pod! — Ali ga je še kaj? Ali so ga že zabili ljuti sovražniki? O Osoda, dej mi vedeti, ne dej mi vedno spati,

priti mi, r. kj za stard pravo narodega rodu.
 (Kralje) In ti rjeka juna, zboni se za ~~mal~~
 in ^{se} spominjaj se svoje dolznosti. (Kralje
 meš iz vojnice, rjeki valjejo. Pismene
godba (hi meha fortissimo))

Vojak: (vide med kralje) Je li že naprotil dan, da
 nes pijelješ, mogočini kralj, pod ond lipo,
 od kature juro se jako težko brósti, da
 nam ubojiš zopet prjiti za meš in za
 poditi praveznika sij meje naše naše
 domovine?

Vojaki:
 O kralj, o kralj, o kralj!
 Vojsko, kralj!
 Vojsko za narod teptan
 Vojsko, domovinu o bran!
 O kralj, o kralj, o kralj!
 Vojsko nas pelji, o kralj!

Substrans

Matjaz: To zdaj je presčila mi,
 če narval nas je rpluh živi.
 Počakajmo, da pride rest,
 Al' je živi in nam je zrest.

Vojaki: Živi, živi, živi!
 Za nas živi!
 Zatonaj v vojko, o j hralj!
 Nam mesc in lake bai, dal
 V vojko prnega v stak
 Podreti ga hccemo v prek

! Melkom

8. prizor

Pujsiji, shtat z dihaem

(Za odim pred phodam jahobi, med pribaji u shtat,
 hi vodi diha za roko)

Shtat: (stopi pred hralj Matjaz u globoko vishlavi) Pomizue
 pozdrave iz tujega hraljstra, mognini
 Matjaz. Tu odim na Kresovo povelje s
 seboj, slovcha, hi želi ^{stiliti} hccemo roja, hi je

svetete spasišjo, noč pod svojim slonu.

Chatzaj: (skibon) Kaj želiš, otrok? Bito morda vohalor
pogumen, da uperš stopiti v moj stan.

skibec: Omgicini kralj, kaj bi v te šal! Tvoj
Tovž so mi priporočali, kahr si dober
in psmiljen in kahr je bilo dobro takrat,
kr si hraloval še na zemlji. (Poketka) Glej,
dobri kralj, v Tebe zaupam! Inam resno
bolno mamico, ki je odina na svetlu, da
me ljubi, dungi me pri zaničujijo. Ne dej
da bi mi umela moja ljuba mamica, po
magaj me in mi podari rožo, ki daje
čudovito noč! Prosim te, dobri kralj, umeni
v moje uboge mamice.

Chatzaj: (skibon) Netani! Vidim, da žive na zemlji
in postena peca. Lodiim po temu, da se
ni izumrl naš narod, kajti kaha klaga
peca se mnogi nahajeto le med moji.

mi nekdaj nima pestrojniki. In doktor
brdo obriska, peca, kakr, doba, kot to,
bo ljudi bodo inost, zasigurno nam.

(Pobajo na rožo) Vidis rožo! ~~Ukraj jo!~~ One
naj ti da pečo! ~~in bogastvo, letajo~~
~~hajti~~ Ljubi rožo, mater vedno tako in ji
ostani gost, potem boš tudi gost,
sin velikega bratovega naroda.

Dršker: (ukraj rožo) Hvala ti, hvala, dobi naš
brat. O pidi na zemljo in napravi ve
~~peče~~ peče, kakr peče, kot si na,
provil mene. Poredeti hčim, tako si
po rum, veta, tako si dober. - - O
tako rum pečen.

Matjaz: Pojdi v miru, dete in znanj na zemlji,
da brat Matjaz se živi in je vedno isti.
Povej, da pride zopet in narod naj se
miznari in reči njegovega pishoda.

Chibec: (u poklenu in s skatano volale)

9. poglavje.

Brejski je s skata in chibec pruzje sketje

chafjaz: Šli ste hociem proroča, ki mi jih prahr
hresno noč pincirajo sketje. Poblisci jih
Gurbran!

Gurbran: (sedari s palico ob tla, da gozmi)

(ched gozbo (Grimmero kracinca) piburakejo
sketje in u protarje a melo med chafjazja)

chafjaz: Prisli ste ^{pruzje} zvesti moji proročalci!
Upam, da pincirate mnogo novih vesti.

1. sket: (piztopi in je poklenu)

Prociati tebi, mozoimi nar' hufj

To sveta je nara naloga.

Pinciram vesti ki iz zemeljskih bel.

In vedi, da klajec uboga. (u poklenu) —

Sumi sam, sumi tam jadranckor moje,
Kot mlajcy.
Spigri, u pen'jo ratovi,

Četale, kar nekdaj visoke gore,
Četali prijazni hribovi.

Četali so gozdi, o katerih prebali

Prejzubi petriche gozda,

Le vedno nos gozdar je tudi postal,

Kjer pticice hvalilo se zbirajo.

Narava in gošta je svoji postari,

A žal, da zavoljani reč niso naravi.

(u problemu in stopi razpaj)

2. skiz. Zares je zares, oj mojemu in mi hudi,

Kar bratec moj prvi ti prvi,

Kako je nekdaj pac svoj narod se stal,

Kako je živel po naravi!

On jedel je kruh iz domač'ga testa!

On pil te, domače je vino,

Ohlelo je novej z domač'g'ga pota

K' prasad um pa rabil je glino

A zdaj pa, žal, lega na sveta reč mi

Pripadle so stare narode
 Poniznik in hroščik pač ni nič hudi
 Vsak ^{je} & najbolj stopade.
 In to je precejša! Ogubor mu nisi:
 Loražnik med brate razkol jidur prvi.
 (pahtoni ni stopi nezaj)

3. sklopi: Edinovk izgin'la iz naroda je,
 Breč brata poznati nič more!
 Med pabr se bijejo, kolnejo se,
 Vsak biti k vedur nič boče.
 Med tem pa poražnik se smeje o pest,
 Klant hujec hi vedur prodira.
 Popolno smarvil je narodu rest,
 Tako, da ne se kabo ~~hira~~ ^{hira}.
 Od matere jezika hrapak, prodic' van
 Se malo, le malo spiskuje.
 Nabedem na zemlji tako zamiceran,
 Tlebo je pu o narodu hujec.

Fludoka to Besova, nji mi odnake!

Prej biatec daj, kaj delajo vake. (pehaje na t. p. stali)

4. skrat: Prej težko prisciam, mogočini nai hvalj,
Na pici položim deništvo:

Pod pračji, do zdaj je se vedno setal! — —

Govoril se bodem penico!

Tvoj navod jāgrije in hlice nozaj

Nebojine preplate nim čare!

A ti ga pešiti ne muer se zdaj: (pehaje ne ubrat)

Pod uhodam se lipa ne pase,

Na hvoj oberil biš meš svoj jahlen,

Ko ustajal biš v nivo jāgrije.

Patel biš poveznika žirelj skupen,

Neveljavil prebratno misljenje.

A v kratkem iggine sveta zadajj vraka!

Spizmirno madatje, bu navod tes čaka! — —

chatjaj: (vyzigne meš) O meš, ki kraljevi, kedaj napoci
zopet, dan, hi ti bo, dal robrado in pristoznost,

brantiporni koptani narod? ! (~~Delo. meč~~
~~o. jezice to se vede~~) vojaki moji brabi!
 Spimo naprej in pakaajmo dalje. Kraj hodi
 spi, in ni umel in ho ostani je jaiji sel
 preje. Izgini, meč o poje bivalisce. I
 pomajnikovo krvjo se opereu rje ob.
 pojem dace. (Uknu meč o rognic)

Vojaki: (polagoma ležajo in zape)

Šatjez: (u nastani na mizo O prvobeta zlata, hraj
 zarjeto meni in mojemu narodu? (polagoma
zape)

Škratje: (kučkoma odhajajo) (ohed misnemo govor zade
zastor)

Popis

~~K. 5.~~

Kralj. Matija

Glasna igra

F. Kranj

Igra

Karol Florian, Kranj.

Lešičarja in cheta

Kri: Bog jih živi!

cheta: Kaj bi nazdravjel namu, Terz! Kje
današnjašnje pece je kralj Matjaz in njegovim
med ti. Tebi je imamo zahvaliti za vse!

Kri: ~~Če je res tako, kakor pravi, čuli je res pravi~~
(vajo) ~~Če~~ kralj Matjaz!

Terz: (pomeno) Ta ptoeci moji! Kralj Matjaz
je bil, ko je živel še na zemlji res pravi
zaščitnik sirot in braniatelj naših
starih pravic, zato pa tudi vedaj po
maga pod pevojem! Naposli ga bodr
saci, ko bo vsal iz bajnega spanja in
povzdignil naš narod na ^{na hateri} to stopinjo,
ko je bil ~~pravi~~ ^{nehalen}!

Lešic: Ampak mene je pa rendar za nos po
tegnil -

Piban: Pa ~~Matjaz~~ ^{me} & Trdina! Hahaha!

Luile: Tindina, Tindina! Le čaka naj! Mi že pride
 enkrat v poho!
 (Zunaj se zvonje hkanje na matici)

Marta: Nekdo kuka!

Zelščar: Jemu pogledat! (ostale)
Z. prizor.

Prejšnji bij Zelščarje

Luile: Bog ne, kdo je zunaj?

France: Kaj nas briga? Če nam kaj hče br gotovo
 nobi prisel, če ima z Zelščarjem kaj
 govorniti je bolje, da sta sama!

Luile: Ja, ja, ti hče že vedel si, ko si prebrisan!

Marta: Zapojte ju malo! Skupno fantje in
 dekleta, v slovo govornu in nevesti!
 (Uvodu in Režiji) Kolva sta pa tudi
 lahko malo bolj reče, danes je vendar
 pomembnejši dan za rajcu.

Režija: Lepotite mi! Tako pun zamisljena!

Šimbr: Ravno tako jaz, ampak fantje, zapojmo
tisto: "Kaj tam za gmajnico!"

Žilav: Dekleta naprej!

Grice: Tako je, dekleta naprej!

Fojc: obli bodemo pa bas!

Šimur: No Liza, zdaj, zdaj psajzi svoj glas!

Liziba: Takaj, rendar malo, da ^{ga} glas najdem!

Žilav: Ali si ga mar, doma pozabila!

Liziba: Ti mogoče, jaz ne! Misliš, da je mahoma
tako lahko, peti, kot sebi! Soj nobenega
glasu nimas za tueli nobenega ne
razločis!

Pri: Hahahaha!

Liziba: (poje naprej) Tam za gmajnico i' bel

Šimur: (poje z njo)

8. prizor

Gregorji Zelenica

(Za med zgodnjimi metičami petja pride v

poro Felisčan in poro šteti nehaj na uho, ko
so odpeli.

Felisčan ^{amuz.} Ali veste kaj je novega?

Vin: Kaj pa! (zri poredni o Felisčaya)

Felisčan: (iz pude) Zvedeli boste nekaj popalstva
novega! - Tredina je bil zunanji pri matoh!

Vin: Tredina?

Felisčan: Čudno je prav zdi, kaj? Ves, drugičem je
postal moj. Vest ga neče oglasajo je nuj
stari guti ~~in pravi~~ ^{uvelj se} ~~de~~ ^{so shisla o prethyporanjim} ~~pravi~~ ^{pravi}
kar je bedaj zakinil!

Vin: Ali mogoče

Vinle: O Tredina je bump, um pehel! Pa je pravim!

Felisčan: Pa so mi pristo kar teko samo od sebe.

Pravica um je ~~namo~~ ^{ne} za petami. Jaz um
namno zvedel, da je ~~so~~ ^{vel} dobil ~~ga~~ ^{ga}
~~uho~~ ^{ga bil} ~~ga~~ ^{ga}
gobno uho, denar od včeta tiste
pebe in namisto, da bi bil ~~ta~~

~~stvar~~ nalagal v kranjcih, ga je poveljal
za se. Meni se je ~~pa~~ za zdela krivično
in sem pobikal na prodajnika nata.
To pami veste, da prodajnik za tebe rec
zagrabijo, kot meča za mis.

Grilo: M, m! Zagrabijo, zagrabijo!

Zeliscan: Kanes je pa dobil Tektina od prodajne
pravilo, mislil je ureda, da mu
nobeden nič ne more in da bo
vrabega rgnal v bozji rog. Povelj se
je v mesto kse prodajni, ~~at tam so~~
~~ga pa pntena psharili, rekli, so~~
~~ce ne~~ ^{popravi} ~~se~~ ~~ne~~ ~~brivice~~ ~~panovljno,~~
da mu bodo vzeli hišo in zemljišče, pa
se zaprt bo.

Vsi: ? A, a! Res?

Zeliscan: Jaz pa sem šel zedujti k ~~at~~ gospodarju
učitelja pa sem ga pravit naj mi

napise pismo na Arlova pöta od tiste
pöte - - -

Rejka: (zme) ahaj bog!

Zeliscan: - - - no sereda g. mörtef je bahaj
ugodil moji prošnji. Zdej sem pa
predsedam, haj poroč tisti oče k
prouka temu.

Linen: To je popolnoma nekaj novega!

Chile: Za te, sereda, jaz bi si pa koratu
nekaž mislil

Zeliscan: Tihor Chile, 'če si do pedaj molcal,
molci si naprej!

Tri: (zganjena) O Chile tudi kaj se?

Chile: (ponosno) Včas je kot vi! Lene!

9. prizor:

Brejšnji, Fredina!

Fredina: (odpre prčari, mate) Laher rječ!

Tri: (se prestrašijo) Kdo je? (Kv ugledajo Fredino)

hider iguets

O dober večer Fredina!

Guile: (fantem) Kon ga uzimo falota!

Zeliscer: (katati u ne bilo mi zguabto) Kaj pa je ras pineslo sem oči Fredina?

Fredina: ehar ne pomeu pogledati ^{se} svoj^o nehdajno paroranko?

Limun: (bilo Guile) Taj ga, taj ga!

Guile: Pi nas se z^{natizeme} z^{natizeme} bolj^o zaravnjamo, kol Fredina svoj^o paroranko! A!

Fai: (u puzejjo)

Guile: (Limun) A pun ga, kaj!

Limun: (Guile) Taj pravim, da zna!

Joze: (Guile) Teja pa mihar ne sedi Guile!

(Hanniguzi dungim, ses, da u narivje) Fredina jo je svoj, da jim ni para.

Zeliscer: (isnieno) Sereda! Dobro da ^{obnem}!

Dungi: Taj pa, kaj pa!

Fredina: (Guile) Guile, u pun mi reci - - -!

Simen: (Guileu, Isko) Peci: „Kaj pa bo potem“!

Guile: (hrajzno) No, kaj pa bo potem! ? (Isko)

Jože: (Fredina) Oče mihar je me razburjajte,
raj niste, da je Guile malo nemnen!

Guile: Kaj jaz nemnen! Ti si nemnen! Pa če
juna jaz nemnen, ti si pa ti Isko!
Fredina je pa Isko.

Fredina: Isko pravim! Se kaj Guile proum
ti!

Isko: Pravno prej je pa Isko, da Isko
Isko je prej Isko Isko, Isko
Isko je se Isko Isko!

Isko: Isko!

Fredina: Isko je pa Isko Isko,
Isko!

Simen: Isko je Isko, Isko Isko s
Isko Isko Isko!
Isko! (Isko)

Štela: Ne brisaj, ne!

Fredina: Licer pa nima Fredina kuhaj nič opraviti!

Zeliscar: Ah, fantje, mih!

Fredina: (Prelegre Zeliscarja k reb. Šteli) Faraj
kimo dehliti, dratisoč tebi!

(Pri snizi pamburina):

Zeliscar: Tudi nobenim pogojem dungec,
hot um rebel preje!

Valian: (Šteli) Pa kako je prišel + hiso, saj so bila
mata zapeta.

Štela: Žil je pa že prej moj moj pustil od
peta!

Fredina: Vendar ne bodi tako! ^{Šteli} Pri hisoč tebi,
samo, da rečeš pri sodniji, da je vse
povarnano!

Zeliscar: Ne jamljem besede nazaj! Kehne um
rebel, leho ostane!

10 prizor
Prejzinski, Lenart.

Lenart: (odpre vrata, priasi) Dobro veče, vsem skupaj!

Ži: (zadržano) Dobro veče, gospod,

Trdina: (za se) Ali vidim prav! kaj bog - - - Lenart!

Zeliscer: (za se) Torej sam je prišel. (Pole k Lenartu, leh, da ga ne bi poznal.) Pozdravljeni gospod v moji hiši, s čim vam morem poslužiti!

Fantje in dekle: (si sepecejo na prsa)

Lenart: Oprostite, da motim, kako vidim je zbrava to vrsta družba. Kaj pomeni to?

Zeliscer: Kmalu boste na jasovcu, gospod - - -

Lenart: Pa naj me kvečeno nič ne briga. Ščem Trdino! Bil sem že tam, pa se je reklo, da ga ni doma in klopec mi je priporočal, da ga je videl iti sem, ali ga ni tukaj? - - - bo naj ho ne bihej. Ali ga ni?

Trdina: Tukaj sem! - - - (stopi bližje) Ali vidim prav?

f. Reziha: (pisala izje miže, se približe Semarku, hater
bi ga hotela nekoj opravati, a se ne upa, in
že vedno rani.)
Vinbr. (pustopi k Rezihi.)

Ali si, ali nisi ... Se...

Lenart: O jemu, jemu! Saj jemu, kaj ^{ne} misliš peči. Jemu, jemu Lenart jemu.

Zeliscar: Bog te sprejini Lenart! (sklen da roko)

cheta: Pozdravljen Lenart!

Grdo: (ki ji puz ime, stroci izga miže k Lenartu)

Lenart, jej, jej, jej Lenart, a si prisel, a si prisel, jej, jej, jej.

Lenart: Pozdravljeni ljudi vi vi! Da se zdravi vsi, dimo zapeh na, domacih klob. (Si prodajajo roko)

(Pi miži pantomima) ♪

Zeliscar: In pravo ob pravem casu se masas. Pogled vrela druzbo, jutrki lahko prisel o svate!

Lenart: Jutrki? V svate? (Zeliscarja klob) Turaj je vendar pes?

Zeliscar: (tiho Lenartu) Res, res!

Lenart: (Tredina) Kaj pa se ti tako klovsceno sufis?

Tredina: ♪ Ah! (ga phani)

Lenach: (za Tridina) Ti, ti, ne je mi zdi stanes
reham p'etno. Tisal jem, da je troje
parovanka jutri mozi!

Zeliscer: Kaj revno kuhaj obhajajo slovo od
panskega stana! Tidiš Lenach, ali
nimamo p'etno mladiho v
nisi rari, kaj! (Kajž Pajko) Tidiš,
ta je nevesta in ta (Pinko) ženin!

Lenach: (j'ime da p'ko) Da bi bila prar nečna!
(Liphiše poljo) (Tridini) Pa kako je to,
da pragnuje troje parovanka danasnji
reče v tuji hiši, ⁱⁿ pa ne pri teti?

Tridina: To n'beremur nič mar! Polnoletna je
in napravi lahko kakne h'ne!

Lenach: Pa ti is vendar n'je parov in je kaj sem,
ji imas fudi sleti nekoj dote!
^{Loto}

Fantje in deblota: Čujte, loto ji mara loto!

Lenach: Ali je prar nič pec ne spominja?

Fredina: Saj je jo lam, ahurono me je na stara leta
pustile pamega.

Fantje in deblota: Ni res Fredina, lažete!

Gilda: Lajnik si! Fej!

Senarč: Da ne bodemo dolgo na njemnem nam
hriem nekaj razložiti - - -

Fredina: Fay grem! (Hoč^u proti mrtim)

Senarč: (mu zastavi pot) Le tukaj ustavi in pr.
slušaj ~~iz~~ kako se bome jez izpore,
dal trujih qehor!

Gilda: Tahr je, lahr!

Vri: Tahr je!

Senarč: Torej čijte! V prvi neti vam povem, da
sem Fredinov hest in pihajam iz
Kunaja! (Vri se zvedemo pogledajin)

Rejika: (~~ang ze se~~ ^{Vandru} svoj bog! svoj oče!) (Vstane in gre
blizu njige)

Senarč: Livel sem v bujini! Po smati ^{moje} ~~prafje~~

žene postal sem popolnoma sam. Naenkrat
 čutilim v prcu nebo silo, nepremagljivo silo,
 nebo željo, rdeleti zopet svoj dom in brati
 tam, kjer sem preživel večine svoje mladosti.
 Stopil sem v poboj in sklenil odpočitosti do-
 mo, ko dobim pismo, v katerem se je
 bralo, da se tukaj ne godi nič lepo, kakor
 bi se jvelo goditi. — Inam namuč obola,
 za katerega se ^u prišljel Felina, vajanu brata,
 kateremu sem gaupal, denar, naj ga nalaga za
 dostoto mojemu bratu, a v omenjenem
 pismu se je bralo, da Felina nič stati
 denarja i. t. d. Pišdel sem kraj sam! Inam
 me je, da inam tukaj pred nami labo
 govniti v svojemu bratu. (Felina se je one
mogel vedel na stol.) Glejte ga, sam se
 čuti ponižavega, upam, da prava vse
 hvivice, ^{hvincer} sam pezkrijem se zedujo tajnost,

da je moj oheh, današnja nevesta, ki stoji
poleg mene. (Si obišče poljo, objame Rejko)
Odpusti mi, oheh moj, odpusti!

Ferj: (rotane poussus) Ždelo se mi je, da pijem
pavljico izga, davnih, dnij! O kako ljpo
se parava oca na netu! Senarh, Senarh,
(tara pata Senarhu) dehega oheha imas,
rečne, dnij biš vzivil pri nji!

Senarh: (Zeliscarju) Hvala ti Tina, da si tako shledel
za moja hčerko in opretili, da ti vstide
iz hiše!

Zeliscar: Da bo pa stvilo gler o hiši poduho,
pa ozameu pod svojo pleho Ferja, hjer
bo imel kotiček ^{in river} do smrti!

Ferj: (Zeliscarju) Hvala ti, brata Tina! Bog ti
bo popločal.

Vinko: (stopi k Senarhu) Posim vas, gospod se
bodite hudi na me! Rad jo imam

in fredi pue me ljubi - - -

Lenart: Da bi bila pečna! (fu zelenja) Jaz pa
ostanem pri rama, redur, redur do
hruca svojega žinjčnja.

Friz: Šeča je pisla staves u to hišo in
to pečr je poročil kralj chatjaz.

Vri: Res, res! Živi kralj chatjaz!

Zeliscar: (Fu k nuzi) Torej pijmo na pečur
bodočnost!

Vri: (oprijimji bozave, lehapu) Živijo! Živi kralj
chatjaz! Živela zarčence!

Geila: Živijo, ^{priti} Lenart!

Peur: Živijo, zbirjo jino gjo
chrage leta, hepha leta
i. t. d.

Zartou!

1

Baigra

2

Češče priigre^d

Čisto kot p izpneumbi predigre
in Kres.

V spneumbi živa plika bueca
skupino.

Celotkupni narod slovanski
s krajeu Matjazene in
osobojstno vojeko.

Boigra.

Kehnacija, hih ² ~~2~~ spremembi predige in ^{r 2 spremembi} II. dejanja.

Škarpina, hih ^{zračku} ~~2~~ ^{zračku} spremembi II. dejanja.

Pedur je drigme zastav sveta godba, ki znači je
o največj svet dogodela. V momentu, ko se
drigme zastav postane ^{močnejša} godba prerasnija in pličine
godbi o zračku. spremembi o II. dejanja. Odeu je
temu. Tu spe!

Gardian: ^{drige glas} (mirno) ^V Kedar vendar mine ta dalga
slujba in pužnost, chaljazava ² O globni
Bes! Goda rej, ^{li} ali ni ^{li} je podlegel Kres!
(Odeu je pličoma razvelli, pri piodu se
pokaje Kres!)

Kres: (nori lok in o pobah peho) Ne launaj stari
gorški prelaj! Besova moč je uničena! Svoj
svet zadujo peho! Umrojene so, in Bes
premagav!

Laklor

if ukroiam akvad, hi u razgiji 5 par ~~intar~~ kajajo'ov /
godbo /;

Gurobran: Zmagel se, ^{Če us, je} ~~tebi je~~ zmagala, hi ludi
suavica! Teule pod ^{Če} zemlja in suca!
(Trigra pehi) O broda ludi jez um to
kraljeu! - Taraj zbudimo staro rajsko!
(Če us, je pehivico in shato / mislan udave, bku činele /!)

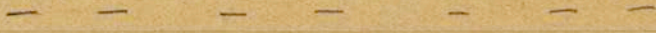
sheljaj: (proci ozdigra glenc) Te zapest kljica,
Gurobran! Kaj pomeni bronja, danarja
budarica.

Kres (trigra biter k sheljaju) Postegni mič, mozgini
hvalj in zbudli porja rajsko! Napredil
je dan podrisenja, dohaj temu zednja
prebe, hi jo gledaš suhaj!

sheljaj: (Z pehivimi pimi pogleda) Taraj --- je!
(zibekne ne pov boleno) O broda, o broda,
dli si pkanila pas moj narod črth, in
nepokrajem! ? - - - (kljica zmirigenc)

(Za polovno je gaenje pecun naroda)

Tu biva narod je hupak,
 Tu biva narod po tanjale,
 Ki roba ga se obuzil mi,
 Ki pas ga smekhuzil mi.
 Tu roba je nas, tu nas je baj
 Tu ginebi po pehromaj
 Ki heje nam hremejscega
 Ki gindetro nam mislejscega

shafaj? (Co purni) Narod je mi ag lara!

Tarej miso, iz vojje stare pchrambe
 pannonov vitanu, poklici vojzika,
 sta voj narod brani!

(Dategne miso iz vojnice.)

Kojebi: (K jannjo doigati sled tem quimenu gozbe)

Matfej: Vitanu vojzika in kiti brani narod
 voj. Naprotil je dan pestice!

Helodram 1:

Vojaki:

Kaj želja je trija, mozgini nas hvalj;
da kljčci nas danes iz pjanja? ²

Naproti lidan nam zaželj in, metel,
a ~~ključ~~^{ključ} nam vedno je pjanja? ²

ist' ^{li}ičke nas kund in delo težko? ²

Je navod ^{stribden} ~~naš~~ ^{naš} svet in diha svetlo? ²

častjaz:

Stamite vojaki, naproti je dan,
ki daje nam zlate protestanti!

To ²čkanje ~~po~~ naše mi bito zamanj;
kleta nam mnogo padesti;

ker svet je naš navod in protestimo mi,
Hitim, hitimo, po nas breperni!

Vojaki:

Zdaj haatje in bog

lej huda in bog!

V demorje protestimo,

ker tam se zdier dobimo

naš navod sil breperni!

naš svet, jehlen junck.

Taboj nazaj
 V zemlji raj!
 Lomaga strah nevinov
 Da z zemlji iztrekimo!
 Da zgineš brde plah
 Puzagan ptih in prah
 Sedaj taboj
 Stopimo in boj!
 In mace prozlijnimo (potegnji mace)
 V znak da se ne bojimo!
 V boj za dom hrcan!
 Na vse, njemu je bran!

Chatjaz: (Gurobran) Adolenu dragi Gurobran,
 bolidem spet v boj svet bran!
 Ahani gne nase nam,
 Ahani te puzeti bran!

Gurobran: Ga pravil bodem, kralj Chatjaz,
 Potavil sam brez njega straz.

La, uhče, umkaj' ziselj' bor
~~stih~~ hde p'rodaj nasel bo
 obljubham ti, mogočini kralj!
 Na straži ^{hudi} sedim, semu bom stal!

Matjey: Vojška masnaj se im jdi na plan,
 Tjer čaka nas novo zid'vanje!
 Lonsaga p' p'lebi in domojsi p' branu

Bes: (stopi p'hoji p'hod) Je uničeno boje p'kul'vanje. (driji p'ok) ^{gior}

Vri: (u spogledaj'o z'indeno! Godba letka, z'načij'vanje
 skopustri na opazko Besov.)

Kres: (p'rame loka p'ituli, naka pade)

Bes: Gorje! (u p'ogezje) (Godla: p'ročan okud,
 v'otem vojna p'načnica)

Kres: P'namagam je Bes, na prosto junaki!

Vojaki: ~~Se sedam p'rodaj, sedam se est vojaki!~~
^{sta vele ostenimo ist.}

Kristos, domojsi se unu hitimo!
 V'pomaga broj' si mis' operimo!

Matjey: (stopi na čelo) (Knačica)

ad libitum!

Spencer

144 983-
110

U kraj, u kraj mac iz toba maso ---
o tel.

(odkucelaj se pobjezi utvodi. Gubran za

njima

Kres: Narod!

Peplun' dan ni dan ve kraj!
Svoj je pitajnja dan!

(zujine!)

Spemencuba.

Toni' jivo slibo: Prospekt o mede u po
zadnja, le beredab Kesvork drigne, o
ozadja se pidi ~~icah~~ ni narod med
njim o ozadja Kraj' elajoz, drag rjeza
vojika. Napari u skupina:

Graba: chasvilese di

Rucha binne

Zastu 14/10/99

Provenance

X

am

am

am

X

Orube

Kralj Matjaz

Branišlar

Orosler

} junaki in
sobojevniki,
kralje.

Gemj' spanja,

Kres,

Garbram

Šmetje i

Špač

Prospekt predstavlja v dolžini perspektivi
 gove, v zvojni se se vidijo strehe in vrhovi
 v sredini odra precej višak holmev
 obrasien zelenjem, proti levi nogoena
 lipa, spredaj pod holmom, skalnata
 votlina obrasien a z borščinam.
 Put na holm je zdesne iz konic jozga
 se gozda. Ko se rasto dvigne je votlina v polni
 temi sanu holm je nuleče bevsretljen.

Ko se rasto dvigne, čujejo se v daljini
 doljari, bujni klici, rogovi in
 roščanje mečov. Nij edenkrat
 vse potrebno, zatem priroci iz desne
 pušice in se ~~zadeje~~ ^{vzdeje} v deblo
 nogočnjali je. Mala pauza, —
~~otona melodica~~ Bucica govba se govba
 rogovi v orkeru se čujejo klatir
 v boju, govba preide v melodičan
 čujejo se posamezni vrtliči. Strvedno
 omahujejo ter po malem utihnejo. —
 — Iz gozda se prikaže nekaj senjenih
 vijakov, zatim stavec z citrami

v rotni; materemu podpiriva ~~mlad~~ II
plavoleni mladenci, zatem dva,
ženke v različni starosti; delke
v belem raviju stopa otvora
gama za rjini. Presledet. —
Tri odidejo prest čez kolm na
levo mimo lipe. Spremljajoci govora

Bojcovniki prineso na siličah
ravnaneza kralja Matjara, toda
falco da je obrujen proti bojnem
pogju, čez morilnico je razgrajen
kraljev rudenii plavi, glavotina
na storjerna na malen scitu. J eden
vojaka nori koro, drugi scit
tretji kraljev meci.

Mo se približaji ~~de~~ lipe polose
kralja na tla. Vojaki se pokleknejo,
jeden ga podupre, kralj se nestrhu
digne, zajeci in prime se za
glavo; govori z otornim glasom.

— Toda je stlenila poguba vojaka
kralj estre.
Dan se nagiba prepod, ane gbu gori.

I prizor.

Kralj.

/ Kralj da se probuja iz tehkih sanj /

Kje sem se živim?

Govorila mi je
življenja moji; No preminila
- je kraljestvo moje.

Kje moji so junaki, v katere
stari sem vse nade svoje?

S kopljem prebodeni, ostali so
na bojnem polju in narod moj
pregnan iz svoje rodne zemlje mrt.

In jaz živim; življenja sika nisem?

- Vsoda me pamila je v obup,
Bogovi so neniha zapustili nas!

- Kravato solnce strij se, tenina moji
zagoni to sramoto, kraljestvo mojega.

Branišlar

pleči poleg kralja spet na svoj kraljski meji.

Ne obupuj, o kralj moj;

Se kralj ješ!

Sovrarina tolpa mi poniala vseh
Dvestih vseh junakov krajca.

Lepo solnce nam vrede,

Tu bojni klic na novo zmagi

Ba zapel.

Kralj:

Ni upa, ne nade več.

Solnce moje sveče je raslo.

Moj narod, nekdo je prost in flaven

Sedaj se vedno stot in potopjen

Tu v suženstvo odgan.

Kje je pravdo se mi svetla, alda

Strah in moč ter sila vlada.

Dirje ni lue tolpe iz severa

Skalar iz zapovede lačen volk

Da plunči in razdajali lepe.

Tu urgale mojemu kraljestvu

potrežine naše

Samotni pečat, suženstra.
- Vjer Slavem v častnih bojih
Branil je svetinje svoje
Oral je zemlje ^{podobran}
Droval bogovim sovražim,
Sedaj - stih, umire in pozirja.
Oroslav, mlad junak.

O, kralj, ni se otrpnila, roka naša
Ni izumrl se naš rod!
Se junakov bo rodila
Slavenske mati; slavnega rodu.
Tedi, o kralj! boš vodil k zmaji
Junakov rod, tvoj in moj jeklen.

1. Temneje in temnejše postaja
Kralj steguje roke proti za najvišim
salnecij: oroslav ga ogrožja z plasecem
Jeden zlatnj zvezek, pade preko obrata
Kraljevega in njegovega junakov.
Branitelj ^{kralj bo umiril}
Prij si kralj, po silnem boju,

Najni utrijeno glavò, tu vsenci
Zvestih trojili sòbojevnost...

// Kralj se nagne, vrosel ga podpira,
oklostujeji junaki se palcijo
okolu kralja. Durbaja nozi.

Tihna melodična gudla, kipovani
in povani nraice so atorda.

Grda kolman in leve nastopi

Genij spanje in tron pesek in
svoje avse ter stem puzura kralja
in junaki. ~~Gudla kralja Genij spanje~~
~~Gudla kralja. Nelelvorkang~~

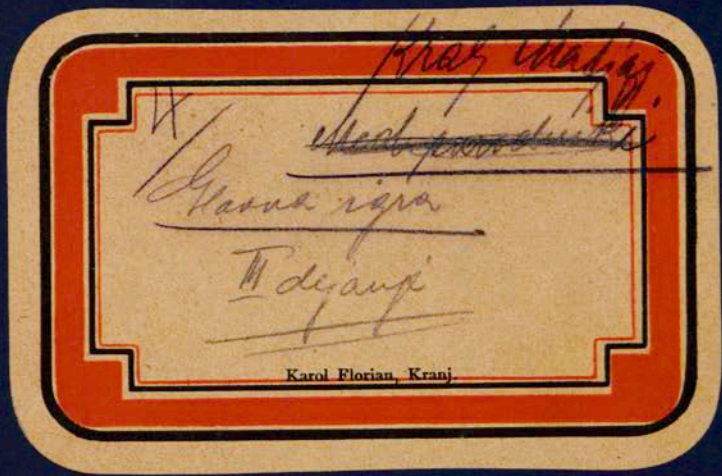
Gudla maduljga - melodram -
- iz nozi in teme vrbaja mesec
in narsvetli srednji del adra -

Tu se vidi na levo pod lipu
vrbaja v joo gort. Teden del
kamenite mize in stala. -

Mesec povani vrbaja in narsvebljga
stano srednji del adra, med tem
po Matjari, vrbane v temni.

Za (re)beloostangan 10e udrjo esic
tu in tam Mi ole terwaji logu.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Karol Florian, Kranj

H. prinyje pa hodi po sobi / igialha bo
redela pama fi.

III. Tejanje

Saba pri Feliscanju. Okusno pripravljena in jako
 čedna. Stija je belo pogrnjena. Prsti rdeči. Tejanje
 u nisi na predvečer pred prstjo Pezike in Virkota.

1. prizor

četa: (podi pri ^{nisi} in bere iz knjige) ( )

Arheci: (pridele in prst) Mianica, mianica, poglejte
 kako lepo jabolko so mi dali gospod
 učitelj. Rekli so, zato, ker sem jim pomagal
 obirati sadje; ~~ga je~~ če hočete, mianica
 pa ga dam vam.

četa: Se vam ga jej, na pojdi pogledat, kje je
 Pezika.

Arheci: Videl sem jo! Tam, doli na vrta stoji
 in boga poje. Pa, kako je vesela, prepevata
 ji kot ptuica.

četa: Leta so ji lahko vesela; jubiti se morje
 in danes pridejo vsa dekleta z rasi

po plovo.

chibec: Mamica, ali mura biti človek vesel ^{hadar} se
se miži?

meta: Lovca mura biti!

chibec: Zadnjič pa sem gledal v cerkvi parokro ⁱⁿ
sem zagajil, da se je nevesta jokala.

meta: Tudi to je mogoče chibec, ampak jokala
je gotovo iz veselja.

chibec: Pa je mogoče jokati iz veselja?

meta: Oveda! Tu je v joku velikokrat bolj
izraženo veselje, kot v smehu. Počkusi d
bodeš se mnogo in tudi to biš imel
veliko spoznati? Glej, ko sem na tako
čuden način odpravila sem bila tako
vesela, da sem se polzimi čim
zahvaljevala Bogu za tako prico,

chibec: Tosta jaz sem bil pa najbolj vesel! Kaj bi
bil vesel ker bi bili vi umeli?

četa: Vedno sem te pozabila prinesati, hudo ti je
 predejal nam naj greš po rožo. ^{Reda ti redeta, hudo.} Pogledaj
 pa! Poplačati nam brcemo.

čibeč: Škrič Teož so nam prinesli, in takoj sem si
 mislil: ko bi mogel, dobiti rožo za ubogo
 mamico!

četa: Poplačati nam brcemo! Pogledaj kako nam gre
 vse po ruci pri hiši ved hišnega časa.
 Ti pa bodi prar pridem! Če se boš dobro
 učil, dadi te bodevno potem v mesto v
 šolo in ko boš znal brati pa tudi ti
 gospodar, kakor so gospodarji gospod ali
 pa gospodar učitelj.

čibeč: O rad bi bil učitelj! Potem bi tudi jaz obiskoval
 priporočeval rožne prave in povedal bi jim
 tudi, in to najprej, prave v kralju kraljstvu.

četa: Se pridem bodi, vse se bo in zgodilo, se bo
 združili da in nam je preca mila.

2. prizor.

Brejinci, Režika:

Režika: (prinese šopek) Ali bodeste že opravitili, bolha, da sem našle šopek cvetlic. Danes pridejo dekleta po plošč in koscu potresti šopek na mizo. (Prinese šopek na mizo)

četa: Kdo bi ti zameril? Saj cvetijo cvetlice za me ljudi in jim služijo v neki stvari. Krenjca se v njihovi skrivnosti v želosti jih goščavščino in kadar pride smrt, nas spremljajo in v hladni grob.

četa: (hi je prinesel debla) O kako lepo gornite, mamica! Gledaj učitelj po nam tudi tako gorniti že počne. — Mamica, jaz pa sem pogledal, če so partiji že priznali čudo, planine!

četa: Le pojdi le!

četa: Tako rad poslušam vaše izmenitave

5
zomcer in pkanje pastirjev. (Codiote)

3. prizor

Meta, Režika

Meta: (za se) Kako pečna je mladost, kako plajni
so spomini nanjo!

Režika: (je namerila soplek) Vidite bolha, ali mi lep ta
soplek, kaj ne da um ga lepó zvezala. Lovčke
so pice bolj jecunske, a vendar lepe!

Meta: Lep je pes lep! Pojdi Režika rudi se k meni!

Režika: Kako pada, bolha! Kako pada!

Meta: Vidis Režika, danes je zadnji večer, ko redira
laho skupaj. Jutri je možis in gostem bo postalo
zioginje popolnoma drugačno. Danes si
prsta kot lilije na polju, jutri pa plovis in
stan, ki je jako razen. Rade te imam
Režika, jakela bom, ko bi zapustila hišo!
Pa saj ne bo povikrat! Jihala sem že kakrat,
ko je se rodila in ko je umula braja mati.

6.

15/
Kljedy brodem jkale, ker me zapustiš.

Režika: Nikdar vas ne bom pozabila, nikdar!
To bi bil menda najmojši greh, pozabiti vas,
ki ste me vzeli, drage polje, pod streho,
ko me je pogнал Trdina na cesto.

četa: To je bila naša dolžnost. Moj moj je
brog biter in kot tak u je pri trojem
kmetu zarezal, da te hoče curati, kot
lahek kcer. To nam veljra kiščanska
vera in tega se držimo!

Režika: Hvala vam kolia, hvala! Jez vam ne morem
poplačati, plačoj vam bog!

četa: Gotovo, bog poplača pu dobro in bagunje
ne judo. ~ drtočala pra z mojcem do
danes, a polje bi lahko prnem: Ti si bila
si majhna deklica, ne vem, če si že
hročla p solo! Mi smo bili lahki
proestrihi! Pobačove kmetije, zaren pa

puno imeli je to hišico, katero pun jaz pr.
 dedovala po leti trajani, bog jej daj nebesa!
 Moj mož in Fedina sta bila ^{druga} velika prijatelja
 in sta zecela skupno bogovino z žitom in
 se pečala z rojajo. Vozila sta preburo na
 Lasho, ha in Toulebo in sta pripeljala
 razne stvari domov. Fedina mi imel bahiet,
 shraj nič, zadoljeno bajto in par pse,
 hanih gozdišč. A pripigan je bil pri
 pigan! Gačel je malo žigovino in bes
 na svoje ime ni dobil blega prigornil
 je mojega moža naj dovoli, da se bo
 oblago naročevalo na njegovo ime. ~~Leada~~
 Moj mož je videl v Fedinu samo pereje
 ne pa tudi plezanja in je dal svoje ime.
 In ~~Kebeza~~ ^{Kebeza} dne pa pride Fedina in pove
 mojemu možu, da s žigovino ne gre nič
 naprej in da mora napovedati kido,

kar je tudi storil, kajemu moja so vzeli
Lobacero kmetijo in ga zapeli, češ, da je
bil goljuf, Trdina pa se je z upisiki parav,
mal in ji pomogel kolikor, da je danes
to, kar je.

Rejka: Popolurna nebi ⁿⁱ norega ~~je~~ to. Mhedar
se nisem jula a tam.

Meta: Saj se do danes ~~ni~~ ^{nikoli} ~~probeden~~, hako se je
zdelo, ampak, povem ti Rejka, začelo
se mu je precati!

Rejka: ~~Na kakšen način pa, boha!~~
^{Kako mislite to,}

Meta: ~~uhj~~ moj se je ^{je} ~~probedil~~ za te in prižvedel,
hako stoji, trojjo dobro! To sei, hako je
trojjo; zvedelo se je, da je trojjo se po-
sijal Trdini denar, da naj te postevro
skelu in poleg tega pa se neho, ne
poco majhno postro, hi bi jo bil imel
Trdina nalagati o hranilnico za trojjo

prilo. Tudi na, za je zmiraj upil, da te ima
 le iz milosti, in hiši, akuravno si mu
 delala tako, kot mu ne bi nobena dekla.
 Prejete denarje ~~se~~ je spravjal za u in udaj,
 ureda, te bi bil rad pogabil Lisen, da
 u te bil prej velhujal, a mi moj u je
 pabizel pri podujiji in ima in ~~hokal~~ me
 spise. Tudi na je menda tudi že, daues
 dobil pravilo ke poduje tako mi je
 pravil Andrejčkov Pavel, ki je videl, da
 je pincerel občinski pluga ta spis v
 hišo.

Rejba: In kaj bo udaj!

Meta: Tega se ne vem! To me priedi podujja!

Rejba: Pa hje so boter daues? ^{Kimar} ~~Kingth~~ narade, da
 hi pitajati tako dolgo zunan!

Meta: Le je pa je hje zahesnil. Taj gotovo
 kmalu pride.

(kdaj je med tem stannil)

Rejka: (pregleda po sobi) Stannilo je, heba bo najgati
luc. (pije s stupa visco svetilko)

4. prizor

Rejsnji, kaker pijucke Tevja

Micha: Poglejte manica, sthica Tevja, uo dobil med
pobjr in pehli po, da gredr k nam, pa sem jil
papejal um.

Tevj: Dobro recer um skupaj! Dobro recer!

Micha: } Bog daj dobro recer Tevji!

(ob omm)

Rejka: } Dobro recer!

Tevj: Lujem Rejkin glas! Kje si Rejka - hje?

Rejka: Tukaj sem, tukaj! (stopi k njemu)

Tevj: Daj mi poho, Rejka! (ji moli poho)

Rejka: (go pime ga poho)

Tevj: (snane hltuhla) Prejuba Rejka!

Jubi stopis in pusti stan,
^{da bo}
Bog naj ti usor da!

-u-u-u-
-o-o-o-

V ptan, od nek najbičj spisk' ran,
 Kdaj ga spisk' rati zna.
 Vse, kar gledaš, venci
 Se boje, nič zdej!
 Brek narobije ti želi,
 Želi ti zemski raj!
 Zmiraj, pozne ne cveto,
~~Jih, paca belane~~
 Res stane kmal' jih vjame,
 V kuje se izpremenio
 Če se ne pazi na nje!
 Tebi minila bo mladost,
 Šinilo brepenenje,
 Pisla čisto bo bridkost,
 Šemila ti žinjorje!
~~Čud se patelo bo~~
~~Ti » mecu bojane nejnemo~~
~~Čud se ^{brige'vala} patelo bo~~
 V Boga zanjaj trstices,

Ljubezem me punaga!
 In kuzajvesti svoje glas,
 Galsna bi je zmaga!
 In to ^{bi} lud, ptaricah, ^{si} želim,
 Da neino bi živele!
 Le nece boje veclim
 Kad bi jo skup' imela!
 Pozabi ne, dohodnikov,
 Pojeti lud' ne pecejo.
 In Bog ti ne pravit bo,
 Vrabesih te poplival bo.

(dane klobuk me glas)

Regija: Hvala lepa sliic Teoz, kakh lepih besed
 pa res se misem plisala! Hvala nam
 se kuhel, kakh ste dobri!

cheta: Pa pusti se Teoz, vredi!

Teoz: Povsim, pedem pa vedno pad. Kasi
 simo in radi jedimo, Vredel se bome

na svoj stari prostor, vsaj vem kuhaj kot
doma in vem kje je. (hoče proti peči)

Režika: Danes pa prisedite k mizi!

Meta: Saj je res! Psi peči boš pedel po zimici! Le
k mizi!

Režika: (vede Tevža k mizi) ^{o. J. L. H.} ~~Vidite~~ kuhaj sedite! ^{v. r.}

Šišec: Pa bodete prodali kakor lepo povest!

Meta: Vendar ne bodi siten, šišec, lahaj, da
u švic malo ohrepcajo! (Režiki) Režika
ti pa prinesi pogacov in vina! (Režika odide)

Tevž: Saj nisem radi tega prisel! Ne, ne.

Meta: ~~Pa~~ Le študi ne bi splačalo Tevž! Oznamo
se in kričanska hubezen nas reže shujaj.

Tevž: Res je tako! Kričanska hubezen, a le malo
je je nič na prstu, malo.

Meta: (šišec, ki je res pes gledal v Tevža) šišec,
neba bo iti spat! Okerbum se ne prodabi
kako dolgo biti po koncu.

Šibeč: Tolikor naj pričam, da bodo šibe Tevž
poredali povest.

Šeta: Brad pa drugo pol, danes so že hudeci!

Tevž: Jubi šibeč, jubi gastrov! Pričam te, ko
briš jel iz pole, udaj pa le ubogaj mater
in pojdi spat.

Šeta: Pojdi pun šibeč! (šibeč pristopi k nji)
Lodaj pojdi, lepi molci angelju varhu, da
te obranije nege hudega. (Pa pakuje)
Vimenu očeta, sina in v. duha!
Lahko noč šibeč!

Šibeč: Lahko noč marnice! (Gu k Tevžu) Lahko
noč stie! Torej jutri!

Tevž: Da jubi gastrov!

Šibeč: (gu k matron, (~~med tem pride Režika razp.~~)
pustavi stol in se poskrupi ter odide

Režika: (vimenu pogovor in vino ter postavi pred
Tevža. Takr šibeč udaj si pa praluzite!

(mu pocije hro in malije kozarec) Tu imate hro
in kozarec vina!

Teoz: Torej vino naj pijem danes? Le dolgo ga
nisem pokusil. Naj bo na tvojo pečo
dehla!

Reziha: Na vaše zdravje!

Metka: Jaj mi pij Teoz, raj so brjja darila! Vidite,
tudi mi smo bili pevci, a sedaj pač
ne pripimo pomanjkanja. ~~in~~ ^{me} Vereli me
ce ^{pač} prepro pouzjo po tem kar imamo.

5. prizor

Prejanci brez brhca, Tehleta

Tehleta: (pridejo v hro in unijo s seboj in peko ta
ruka po eno darilo za Reziho) Lober pecer!
Lober pecer!

Reziha: (lito k neki poubij ji da jo in jo poljubi)
Lober pecer, prijateljice. Vereli me, da ste
quisle! - - -

Barbka: (celo je po pozdravljanju k Rezihi in diji & pokah ropca). Peljuha korarica! Ljubezem do tebe mas je pripeljala da novej & to hiso! Puste mo, da se polosimo od tebe, a ne od tebe, ampak od bojiga ramkega stana. Zapuscias nase vrste in jutri stopis v zakoniski stan & haterem bis zivela tje do hladnega groba. Fz vraga ma ti rosiamo peko k tomu seljens embucemu in vajnem zivljenju. mu koraku. Lica in boji. blagorlov naj te spremljata skozi celo zivljenje, njima naj se pridruzi stanovitnost, da bodis tudi težave lahko prenasiale, ce ti jih bog prilje! Vimenem pech korarice ti predarim ta ropca iz svejsh ^{ovelfje} naloganish & domacih vstroih. Danes je ropca svej in lepo disec,

Ljubezem

a ne bo dolgo boder pozice prenale in
 izginit bo svoj, hi ga danes razprostiti rajo.
 Tako bo tudi z nami! Vedno ne bodevno
 mlade in tako prelega pisa kot smo
 sedaj, aobito ga danes! Tako smo utak
 nile o šopek tudi rejice bišgana, hi
 nihdar ne izgubi barve, akmaru je ruh.
 Ta rejica naj znači prijateljstvo hi vas
 reje, danes in ta rejica naj te & re
 o poznih duh spominja danšnjega
 recera in preno prebitih mladih
 dnij. Kakor bo ta rejica vedno zelena,
 tako naj budi naše prijateljstvo ^{min} ~~naš~~
 ro, Tarjje cutraf ti klisem: Lucem bledi
 broj zebauski stan. (Da Rejiti šopek)

Hakleta: Kivio, živio Rejiba, živio.

Rejiba: (Barbki) Hvala ti, Barbha! Hvala
 nam vsem moje ljube, goste ~~mi~~

V (pik poljubni)

1

Smariice. ~~V~~ Persim, pedite melo! (odidele)

Barbha: (cheli) Kober, recer mati, brelote jo
Opustite, da pmo sabo predagne.

cheta: Saj me le vereli, ko ordim, da takro
spodujete nasr Regibo!

Lizika: Kahr, da bi jo ne! Vedno pmo se
pade imcle.

Katica: Zato se pa muramo hudi na do,
stojem nacim postoviti od nje.

Loza: Za psmim ~~sm~~ ji ^{si} hudi vsaka psi-
nesta malenkostno, darilce.

Barbha: Lareda, da ne bo takro hudo po,
zabila na nar o zabruskem staneu.

Lizika: Kje pa je Regiba?

cheta: Takoj pride, sla je gotovo po huzance.
Pa nudite se, dekleta, da ne bo
Fevj takro pam.

Katica: Saj je pes! Potem brelamo pa za

peti, kaj ne Tevž?

Tevž: (je) Ah, m! Zapeli, zapeli! Perem izje desnik, desij!

Roza: (pohaja zroj z darilcem) To le pa glogjimo sem na pmaro.

Dehleta: Sem, ta, tu je naj na ravnem!
(u pravo k mizi)

Rejha: (u jome in pinere sare, tu jih postavlja na mizo) Takr prijateljice sedaj se pa le poluzjite!

cheta: Pijte dehleta! To je pristo vino. Bre za je pripeljal s Kranjskega jez Gubelj!

Dehleta: (u nabrile) Na zdraje Rejha in njenege ženina! Na zdraje mati! (Tehajo)

Lizha: (Tevžu) Lizijó Tevž! Patem bodera pa zapela.

Tevž: (vzdigne kozarec) Ali si ti Lizha? Sem si kaj mislil, da se boš paiscolla k meni! Ti srecb ti poredni!

Lizika: Hru, ali je mar ne smene.

Proja: Sta je zopet šupaj! Se je huzata!

Rezika: (je pincela čisto četi in drugi posal tudi
proja) Na pase zdravje mati!

Metu: (tici) Lico tebi, ljubi otrok!

Barbka: Zapojmo, zapojmo!

Dehleta: No Tevž, zapojmo!

Tevž: Katero pes bi rade?

Katica: Prisle je ljuba vigeed - -

Dehleta: Res, res, ta je lepa! To zapojmo Tevž!

Tevž: Res, lepa je in bogre kakor stara, kot
kikirak poliko, kot jaz. Pa jo pojemo
redno najrajši! Se začni Lizika!

Lizika: Dehleta, D. brate ne pomagale!

Dehleta: Nič u ne boj! Bomo, bomo!

Peru:

Lizika: Prisle je ljuba vigeed

Tevž: Vu u vereli,

Moja stara mati av mi jo peti, ko sem bil še otrok, a se mi

odspade

Spica

- Vri: Še pticice lepo pojo
K' se vigradi veseló.
- Lizka: Škrjanice vsi žleti
- Terz: In drobna žugali
- Vri: Ona je sij to s^(sivob)ro žemlja,
K' vse frukti je ven ženo.
- Lizka: Pišta je tudi kukorca,
- Terz: Ta drobna pticica.
- Vri: Ona se tudi veseli,
K' vse kukorje zelene.
- Lizka: Povelica pravi: pet pedit!
- Terz: Spomni se ilovek ti!
- Vri: Ta popstelica broj'že groba
Je tudi je zelena!
- Lizka: Laje pa siv' pihajajo,
- Terz: Zabji pa ven gredo,
- Vri: Očica tudi plišijo
t oči pa volje teho. (tačó) (Mar)

Terzj: Zadnji odstavek seja pač meni! Kadav
pijem to pecun, se spomnim mladostih
dnij, ko um bil je peul in pečen
fant, a sedaj, sedaj, niti krasote
narave mi bog ne da več gledati. ~~A~~
Ja raj bo kmalu konec.

Matrice: Ne bodite obrijni Terzj, danes bo
dimo vereli!

(Lunaj poči strel)

Liziba: Teja Liziba, fantje se oglašajo!

(Lunaj prodavnica fantov, 1 pecun ad
libstuna! omes steli ob koncu več
strelor zaporedoma. Na volu pri-
merne mimična igra.

6. prizor

(ko se fantje odpeti, pridejo v sobo njim
na čelu zličicav. (Vrednjimi žic))

Fantje: Dober večer! Dober večer, dekleta! Dober

rešer mati! O pa Tvoj kudi kuhaj! - - -

Dehleta in cheta: Bog daj, dober rešer

Zeliscar: Lenina sem pripeljal po njegove prijateljce! Fneli so namen zapeti nevesti prodobenico in drugega nisc, pa sem ji mislil zabaj bi prepravali fantovsko in dehtisko poor vechro in drugi hisi! Bolj je prav, da je vse shujaj!

Rezika: (bi je med tem pribitela k Vinkobu) Dober rešer Gubcalk moj, mislila sem, da te danes ne bo!

Vinko: Saj sem kmaj ~~rešer~~ ^{rešer} prišel, da bi prišel! ~~moj prijatelj te tebi!~~ (Poljub! Pardunina!)

Zeliscar: Vredite se fantje! (odsede)

Lizba: Kaj pa, bo je lahko rešer, vredite se, Mi nas je hdo opasal za dovoljenje.

Simon: Saj jo lj Lizo, heko je sopirix, danes. Saj imas Tvoja tam, kaj ne bižes za nas.

1/2 (revenue)

Lizika: Rajsi, imam je Terža, kot vas enega, to
ničam!

Dchleta: Hahahaha!

Barbara: (Dchletam) Vidite tam zadaj je Lila,
potegnimo ga malo.

Rozs: Saj je pes! Dajmo ga!

Zeliscar: No fantje, k muzi, k muzi, kaj pa
čakate? (pinen pin in čar)

Jože: Liza se bojiš!

Zeliscar: Zabaj?

Vrbau: A ne veste, da pravi stari pregovor:
Tam kjer je Liza pri hiši jim vse
ni tieta?

Fantje: Hahahaha!

Lizika: Ti pa le diži svoj umazan klan. Tam,
kjer je pa Vrbau pri hiši jim ~~vse~~ ⁿⁱ vse
~~ni tieta~~ ^{ni pravi}.

Dchleta: Ali si jo plisal puhret!

Feliscar: Kaj se bodete prerekarali? Vredite se,
pa bodite srečni!

Fantje: Pa se pudinga! (se pudinga)

Feliscar: (Gilca si stoji v ozadju) No Gilca, bližji,
bližji! Kaj pa stojiš zadaj, kot kakšen
lipor bog?

Vici: Sem prjdi, sem!

Gilca: Dobar večer, sem že puhnol rehel, dober
večer! (Zagleda Rejika) Dobar večer Rejika,
pa nič ne zameri, da sem prjdel? -

Rejika: Kaj bi zamerala? Še le sreli, da se se
spominjaš na me!

Gilca: Saj sem si že začetkoma mislil, da nisi
za me, pa jaz tudi marediti ne za te,
ampak Trodina, Trodina me je zapeljal!

Feliscar: Nikar ne misli prdej na to, tukaj
sem le Barbki se vredi, pa se kaj pr.
zornite!

Barbka: Sem prjdi Gula, E raj ni ^{samo} ~~edino~~ Rejka
na svetn, raj nas je se rec!

Gula: (u prudu ka Barbki) K tebi pa zo jedem, ka
tebi! Taj si ti se ena najpametnejši h
izmed preb!

Roja: Oho, hje pa sem jaz? Ali se se prminjati,
hoy si mi pekel ~~redujši~~ na angeljbor
medeljo mi ^{dejnaja} ~~studenica~~? A?

Lizka: Lepa je ta! Ali ima Gula vse za nuce?
Vsi hoy Gula, ce nas hoceš smeti za
nuce, ti bomo ze pokazale!

Katrica: Tahr je, me hocemo sbrst, reduti,
katuro si zberes, da se bodem ose
ve te mislile.

Barbka (ga pome) Reci no!

Gula: Ce li bilo po mojsem ino - - bi pac
pekel, ce li smel, no, no, - - Barbko!

Dahlita: Castitamo Barbka, cast. Tamo!

Simen: Kej pa bi bilo če bi se pa je z Barbro
lahk naredilo, kot z Režo?

Režo: (med tem ko bota) Pozabva le drugam!

Barb: Poziva! (Gusta in vedeta le muzi.)

Gusta: Ti Simen biko brdi, ves! Ti nisi
Tudina, ki me boš nič naperil. ✓

Režo: Gusta, ali si sendec kuhat, postal naj
~~lahko pаметan, da si spoznal, da je~~
~~bilo Tudina?~~

Gusta: Tudina je luno, falot, pa cigar!
Te ob zemljo bi me bil spersil, če
bi Zdriscanja ne bilo.

Vilam: Povej, prroj, kako je bilo!

Gusta: Z Tudinom bi bila imela iti delat
z mano za zemljo, pa mi je Zelis
sar dal neko zelice, ^{krav} naj ^{fr} ~~ga~~ ~~prer~~
shubam in pijem tisto rodo, da
se bom Režihi bolj dopadel. In

haj je bilo? Elena seel teškim me je po histi
 rodi kako se budi bolel, da se iz hise
 nisem mogel, in med tam sem se
 pa spisal, ~~pa~~ nisem dal Tadini neta.

Fantje: Lohar ste jo pogodili Eclisar! Haha!

Eclisar: Sej mi je dal zeto cekin. Se
 pedaj ga imam spravljeneza in
 danes, ko se naša Rejika mozi,
 ga ~~ga~~ dam za obične peraje!

(Njemu iz jepe cekin in ga da Simu) Te gams
Nalimes, ~~ga~~ ga daj Simu, ker si tam blizu
 doma, da ne bo treba hoditi meni tje.

Fantje: Prav ste naredili sic, prav! Lepo je to od
 vas!

Simu: (vzdigne glas) Pa malo pijmo, danes! Zivost
 fantje in dekleta! (Tici in Rejika)

Tici: Bog zivi zemina in nevesto! Bog zivi! (Tubje)

Terz: Bog zivi, pa tudi našega gostoljubnega